

ดัชนีชี้วัดเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ

พ.ศ. 2568

สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน
กองเศรษฐกิจการแรงงาน
กลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ

คำนำ

รายงาน “ดัชนีชี้วัดเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ พ.ศ. 2568” ฉบับนี้เป็นรายงานสถานการณ์เศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ จัดทำเป็นฉบับที่ 5 ต่อเนื่องจากปี 2564, 2565, 2566 และปี 2567 เพื่อนำเสนอดัชนีชี้วัดเศรษฐกิจการแรงงานที่สำคัญของประเทศต่าง ๆ โดยรวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานทั้งในประเทศ และต่างประเทศที่น่าสนใจ ประกอบด้วย ไทย ไต้หวัน ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ และสหรัฐอเมริกา โดยประยุกต์ใช้แบบจำลองประมาณการของ ILO ประมวลผลเป็นดัชนีชี้วัดความเคลื่อนไหวและแนวโน้มในเรื่องแรงงานที่สำคัญ โดยเลือกกลุ่มตัวชี้วัดงานที่มีคุณค่า จำนวน 3 กลุ่ม เป็นกรอบการจัดทำรายงานประกอบด้วย กลุ่มที่ 1 ดัชนีชี้วัดเรื่องโอกาสการมีงานทำ (Employment Opportunities) ซึ่งเป็นกลุ่มตัวชี้วัดพื้นฐานหลักที่แสดงภาพรวมของโครงสร้างตลาดแรงงาน เช่น อัตราการมีงานทำต่อประชากร (Employment-to-Population Ratio) เป็นต้น กลุ่มที่ 2 รายได้เพียงพอและการทำงานที่มีประสิทธิผล (Adequate earnings and productive work) โดยตัวชี้วัดกลุ่มนี้จะแสดงให้เห็นถึง “ความสอดคล้องกับวาระงานที่มีคุณค่า” ที่ทำให้แรงงานได้รับรายได้ที่เหมาะสมตามผลิตภาพ ประกอบด้วยการมีรายได้ที่เหมาะสมและเพียงพอ รายได้จากการจ้างงาน และงานที่มีผลิตภาพ กลุ่มที่ 3 เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) กระทรวงแรงงานได้รับมอบหมายเป็นหน่วยงานรับผิดชอบและประสานงานหลัก การขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนา เป้าหมายที่ 8 โดยรวบรวมข้อมูลสถิติจากหน่วยงานซึ่งเป็นแหล่งข้อมูลทั้งในและต่างประเทศ รวมถึงข้อมูลของสำนักงานสถิติขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO Department of Statistics: ILOSTAT)

ประชาชน นักวิชาการ ตลอดจนผู้สนใจทั่วไป สามารถค้นหารายงานฉบับนี้ได้ที่ เว็บไซต์กระทรวงแรงงาน www.mol.go.th เมนู ข้อมูลสำคัญสถานการณ์ด้านแรงงาน เลือกสถิติแรงงานระหว่างประเทศ และบทวิเคราะห์สถานการณ์ที่สำคัญ อีกทั้ง สามารถค้นหารายงานได้ที่ เว็บไซต์ระบบเตือนภัยด้านแรงงาน www.warning.mol.go.th เลือกบทวิเคราะห์ บทวิเคราะห์อื่น ๆ ทั้งนี้ กระทรวงแรงงาน โดยกองเศรษฐกิจการแรงงาน ยินดีรับข้อเสนอแนะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาและการจัดรูปแบบรายงาน เพื่อเป็นการปรับปรุงและพัฒนาการจัดทำรายงานในโอกาสต่อไป โดยสามารถติดต่อหน่วยงานได้ทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ilep@mol.mail.go.th

กระทรวงแรงงาน

กันยายน 2568

สารบัญ

	หน้า
สารบัญ	
บทนำ	1
กลุ่มที่ 1 ดัชนีชี้วัดเรื่องโอกาสการมีงานทำ	
1. อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน (Labour Force Participation Rate)	5
2. อัตราผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน (Persons outside the Labour Force Rate)	7
3. อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงาน (Employment-to-population Ratio)	10
4. อัตราการจ้างงาน (Employment Rate)	12
5. อัตราการว่างงาน (Unemployment Rate)	14
6. สัดส่วนผู้มีงานทำ จำแนกผู้มีงานทำตามรายสาขา/รายประเทศ/รายปี	17
กลุ่มที่ 2 รายได้ที่เพียงพอและการทำงานที่มีประสิทธิภาพ	
1. อัตราลูกจ้างที่มีรายได้ต่ำ (Employees with low pay rate)	19
2. ค่าจ้างที่แท้จริงเฉลี่ย (Real average earnings)	20
3. สัดส่วนค่าจ้างขั้นต่ำคิดเป็นร้อยละของค่าจ้างมัธยฐาน (Minimum wage as percentage of median wage)	22
4. ค่าจ้างขั้นต่ำต่อชั่วโมง (Minimum wage per hour)	23
กลุ่มที่ 3 เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs)	
1. ตัวชี้วัดที่ 8.5.1 รายได้เฉลี่ยต่อชั่วโมงของลูกจ้างหญิงและชาย จำแนกตามเพศ อาชีพ อายุ และความพิการ	28
2. ตัวชี้วัดที่ 8.5.2 อัตราการว่างงาน (Unemployment Rate)	34
3. ตัวชี้วัดที่ 8.6.1 สัดส่วนของเยาวชน (15-24 ปี) ที่ไม่ได้อยู่ในภาคการศึกษา การจ้างงานหรือการฝึกอบรม Proportion of youth (aged 15-24 years) not in Education, employment or training (%) Annual	35
4. ตัวชี้วัดที่ 8.8.1 การบาดเจ็บร้ายแรงจากการทำงานต่อแรงงาน 100,000 คน Fatal occupational injuries per 100'000 workers	36
5. ตัวชี้วัดที่ 8.8.2 ระดับการปฏิบัติตามสิทธิแรงงานในประเทศ (เสรีภาพในการสมาคม และการเจรจาต่อรองร่วม) โดยยึดหลักธรรมเนียมของ ILO และกฎหมายภายในประเทศ (Level of national compliance with labour rights (freedom of association and Collective bargaining) based on ILO textual sources and national legislation (Total))	37

ภาคผนวก	
1. ตารางสูตรดัชนีชี้วัดเศรษฐกิจแรงงานระหว่างประเทศ พ.ศ. 2566	40
2. ตารางข้อมูลประกอบดัชนีชี้วัดเศรษฐกิจแรงงานระหว่างประเทศ พ.ศ. 2567	43
เอกสารอ้างอิง	48

บทนำ

ที่ประชุมใหญ่ประจำปีองค์การแรงงานระหว่างประเทศ (International Labour Conference : ILC) สมัยที่ 87 เมื่อปี พ.ศ. 2542 (ค.ศ. 1999) ให้การรับรอง “วาระงานที่มีคุณค่า” หรือ “Decent Work Agenda”¹ ให้เป็นกรอบเป้าหมายการดำเนินงานเชิงยุทธศาสตร์ขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (International Labour Organization: ILO) โดยมีองค์ประกอบ 4 ด้าน ได้แก่ 1) ส่งเสริมมาตรฐาน หลักการ และสิทธิขั้นพื้นฐานในการทำงาน 2) ขยายโอกาสให้หญิงชายได้รับการจ้างงานและรายได้ที่เหมาะสม 3) ขยายความคุ้มครองทางสังคมที่มีประสิทธิภาพแบบถ้วนหน้า 4) ส่งเสริมกระบวนการไตรภาคีและการเจรจาทางสังคม ซึ่ง ILO มีหน้าที่ส่งเสริมและสนับสนุนศักยภาพของประเทศสมาชิกในรูปแบบของการให้ความช่วยเหลือหรือความร่วมมือทางวิชาการเพื่อให้การดำเนินงานในเรื่องการจ้างงานของประเทศสมาชิกบรรลุเป้าหมายวาระงานที่มีคุณค่า

ที่ประชุมใหญ่นักสถิติแรงงานระหว่างประเทศ ครั้งที่ 18 (18th International Conference of Labour Statisticians) เมื่อปี พ.ศ. 2551 (ค.ศ. 2008) ได้ให้การรับรอง “กรอบตัวชี้วัดงานที่มีคุณค่า (Framework of Decent Work Indicators) เพื่อให้การบรรลุเป้าหมายวาระงานที่มีคุณค่าสามารถวัดได้อย่างเป็นรูปธรรม ประกอบด้วยเนื้อหา 10 ประเด็น ได้แก่ 1) โอกาสการมีงานทำ 2) การมีรายได้ที่เหมาะสมและมีงานที่มีผลิตภาพ 3) มีชั่วโมงการทำงานที่เหมาะสม 4) การสร้างความสมดุลระหว่างชีวิตการทำงานและชีวิตส่วนตัว 5) รูปแบบงานที่ต้องถูกยกเลิก 6) มีงานที่มั่นคง 7) มีโอกาสและความเท่าเทียมในเรื่องการจ้างงาน 8) มีสภาพการทำงานที่ปลอดภัย 9) มีการคุ้มครองทางสังคมและหลักประกันการทำงาน 10) การเจรจาทางสังคมระหว่างผู้แทนนายจ้างและผู้แทนลูกจ้าง

นอกจากนี้ ที่ประชุมสมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติ (United Nations General Assembly: UNGA) สมัยสามัญครั้งที่ 70 เมื่อวันที่ 25 กันยายน พ.ศ. 2558 โดยประเทศสมาชิกจำนวน 193 ประเทศ ให้การรับรองวาระการพัฒนาที่ยั่งยืน ค.ศ. 2030 (2030 Agenda for Sustainable Development) เพื่อเป็นกรอบการบรรลุการพัฒนาในระดับระหว่างประเทศภายในปี พ.ศ. 2573 (ค.ศ. 2030) ซึ่งประกอบไปด้วยเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) จำนวน 17 เป้าหมาย 169 เป้าประสงค์ (targets) และตัวชี้วัด 232 (Indicators) ซึ่งเป้าหมายที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงแรงงาน ได้แก่ เป้าหมายที่ 8 (Goal 8: Decent Work and Economic Growth)² ส่งเสริมการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่องครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่มีผลิตภาพ และการมีงานที่มีคุณค่าสำหรับทุกคน

¹ ILO manual second version: Decent Work Indicators, guidelines for procedures and users of statistical and legal framework indicators, December 2013

² ประมวลจาก “Decent Work and Sustainable Development Goals: A Guidebook on SDG Labour Market Indicators, ILO, 2018

รายงาน “ดัชนีชี้วัดเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ พ.ศ. 2568” ฉบับนี้ ได้รวบรวมข้อมูลกลุ่มดัชนีชี้วัดงานที่มีคุณค่าตามกรอบรายงานที่มีคุณค่าขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (International Labour Organization : ILO) โดยรวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานทั้งในประเทศและต่างประเทศ ประกอบด้วย ไต้หวัน ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ และสหรัฐอเมริกา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ทราบความเคลื่อนไหวและการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างตลาดแรงงานในประเทศสำคัญ และเป็นเกณฑ์เปรียบเทียบสำหรับการวิเคราะห์และประมวลผลระดับการบรรลุเป้าหมายงานที่มีคุณค่า รวมทั้งเพื่อเผยแพร่ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปใช้ประโยชน์ โดยมีเนื้อหา ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ดัชนีชี้วัดเรื่องโอกาสการมีงานทำ (Employment Opportunities)

มีวัตถุประสงค์เพื่อแสดงถึงตัวแปรที่สำคัญในตลาดแรงงาน และพัฒนาตัวแปรที่เป็นไปได้สำหรับแนวโน้มสถานการณ์แรงงานทั้งในและต่างประเทศ โดยมีตัวแปร ดังนี้

1. อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน หมายถึง สัดส่วนของประชากรในวัยแรงงานที่มีงานทำหรือกำลังหางาน
2. อัตราผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน หมายถึง สัดส่วนของผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน ต่อประชากรวัยแรงงานทั้งหมด ผู้ไม่ได้อยู่ในกำลังแรงงาน เป็นกลุ่มที่น่าสนใจเนื่องจากผู้ไม่ได้อยู่ในกำลังแรงงานนั้น มีศักยภาพในการพัฒนาตัวเอง อันก่อให้เกิดประโยชน์ต่อเศรษฐกิจของประเทศ
3. อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงาน หมายถึง สัดส่วนของประชากรวัยแรงงานที่มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงานทั้งหมด
4. อัตราการว่างงาน หมายถึง สัดส่วนผู้ว่างงาน ต่อประชากรวัยแรงงาน จะแสดงให้เห็นถึงอุปทานส่วนเกินของแรงงานที่มีอยู่ในประเทศ เพื่อชี้ให้เห็นถึงสถานการณ์การจ้างงานของประเทศ
5. สัดส่วนผู้มีงานทำ จำแนกผู้มีงานทำตามรายสาขา/รายประเทศ/รายปี โดยจำแนกตามสาขาหลักทางเศรษฐกิจ 3 สาขา ได้แก่ ภาคเกษตร ภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการ โดยจำแนกสาขาอุตสาหกรรมตาม TSIC 2009

กลุ่มที่ 2 รายได้ที่เพียงพอและการทำงานที่มีประสิทธิผล (Adequate earnings and productive work)

มีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมข้อมูลที่เป็นองค์ประกอบสำคัญที่สอดคล้องกับแนวคิดของงานที่มีคุณค่า งานจะต้องมีประสิทธิผลและให้แรงงานมีรายได้เพียงพอ ตามวัตถุประสงค์ประการหนึ่งของ ILO คือ “เพียงแต่แบ่งปัน ความก้าวหน้าให้กับทุกคน และค่าจ้างขั้นต่ำสำหรับทุกคนในการดำรงชีพและต้องให้ความคุ้มครอง” โดยมีตัวแปร ดังนี้

1. อัตราลูกจ้างที่มีรายได้น้อย (Employees with low pay rate) มีจุดมุ่งหมายเพื่อรวบรวมข้อมูลอัตราลูกจ้างที่ได้รับค่าตอบแทนน้อยกว่า 2 ใน 3 ของรายได้เฉลี่ย
2. ค่าจ้างที่แท้จริงเฉลี่ย (Real average earnings) หมายถึง อำนาจในการซื้อของค่าจ้างที่ได้รับเป็นเงินและปรับค่าจ้างที่แท้จริงแล้ว ค่าจ้างที่หักผลด้านราคาแล้ว กล่าวคือ เป็นการเปรียบเทียบของค่าจ้างที่เป็นตัวเงินกับระดับค่าครองชีพ

3. สัดส่วนค่าจ้างขั้นต่ำคิดเป็นร้อยละของค่าจ้างมัธยฐาน (Minimum wage as percentage of median wage) จุดมุ่งหมายเพื่อดูเปอร์เซ็นต์ไม่ให้ลูกจ้างได้รับค่าจ้างที่ต่ำจนเกินไป

4. ค่าจ้างขั้นต่ำต่อชั่วโมง (Minimum wage per hour) จุดมุ่งหมายเพื่อให้ทราบถึงค่าจ้างขั้นต่ำรายชั่วโมงที่สำคัญ

กลุ่มที่ 3 เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs)

กระทรวงแรงงานได้รับมอบหมายตามมติที่ประชุมคณะกรรมการเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (กพย.) ครั้งที่ 1/2563 เมื่อวันที่ 14 กันยายน 2563 ให้เป็นหน่วยงานรับผิดชอบและประสานงานหลักการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในระดับเป้าหมายย่อย (Target) ภายใต้เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน เป้าหมายที่ 8 ส่งเสริมการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุมและยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่และมีผลผลิตภาพ และการมีงานที่มีคุณค่าสำหรับทุกคน โดยมุ่งส่งเสริมการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ยั่งยืน ผ่านการยกระดับผลผลิตภาพแรงงานและการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อการผลิต เพื่อบรรลุเป้าหมายดังกล่าวจึงต้องให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างความเป็นผู้ประกอบการ การสร้างงาน รวมถึงการดำเนินนโยบายเพื่อขจัดปัญหาแรงงานผิดกฎหมาย แรงงานทาส และการค้ามนุษย์ ซึ่งจะนำไปสู่การจ้างงานเต็มที่และมีผลผลิตภาพ และการมีงานที่มีคุณค่า สำหรับทุกคนภายใน ปี 2573 ในส่วนของการดำเนินงานขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) มี 4 เป้าหมายย่อย 6 ตัวชี้วัด ได้แก่

1. เป้าหมายย่อยที่ 8.5 จำนวน 2 ตัวชี้วัด ได้แก่

1.1 ตัวชี้วัดที่ 8.5.1 รายได้เฉลี่ยต่อชั่วโมงของลูกจ้างหญิงและชาย จำแนกตามเพศ อาชีพ อายุ และความพิการ หน่วยงานจัดเก็บข้อมูล คือ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (ดท.) สำนักงานสถิติแห่งชาติ (สสช.)

1.2 ตัวชี้วัดที่ 8.5.2 อัตราการว่างงาน จำแนกตามเพศ อายุ และความพิการ หน่วยงานจัดเก็บข้อมูล คือ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (ดท.) สำนักงานสถิติแห่งชาติ (สสช.) กรมกิจการผู้สูงอายุ (พม.)

2. เป้าหมายย่อยที่ 8.6 จำนวน 1 ตัวชี้วัด ได้แก่ ตัวชี้วัดที่ 8.6.1 สัดส่วนของเยาวชน (15-64 ปี) ที่ไม่ได้อยู่ในภาคการศึกษา การจ้างงานหรือการฝึกอบรม หน่วยงานจัดเก็บข้อมูล คือ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (ดท.) สำนักงานสถิติแห่งชาติ (สสช.)

3. เป้าหมายย่อยที่ 8.8 จำนวน 2 ตัวชี้วัด ได้แก่

3.1 ตัวชี้วัดที่ 8.8.1 อัตราความถี่ของการบาดเจ็บร้ายแรง และไม่ร้ายแรง จากการทำงาน จำแนกตามเพศ และสถานะแรงงานต่างด้าว หน่วยงานจัดเก็บข้อมูล คือ กระทรวงสาธารณสุข (สธ.) กระทรวงแรงงาน (รง.)

3.2 ตัวชี้วัดที่ 8.8.2 ระดับการปฏิบัติตามสิทธิแรงงานในประเทศ (เสรีภาพในการสมาคม และการเจรจาต่อรองร่วม) โดยยึดหลักธรรมนูญของ ILO และกฎหมายภายในประเทศ จำแนกตามเพศ และสถานะแรงงานต่างด้าว ยังไม่มีหน่วยงานจัดเก็บข้อมูล

กลุ่มที่ 1
ดัชนีชี้วัดเรื่องโอกาสการมีงานทำ
(Employment Opportunities)

กลุ่มที่ 1 ดัชนีชี้วัดเรื่องโอกาสการมีงานทำ (Employment Opportunities)

มีวัตถุประสงค์เพื่อแสดงถึงตัวแปรที่สำคัญในตลาดแรงงานและพัฒนาตัวแปรที่เป็นไปได้ สำหรับแนวโน้มสถานการณ์แรงงานทั้งในและต่างประเทศ โดยมีดัชนีชี้วัดทั้งหมด 5 ตัว ดังนี้

1. อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน (Labour Force Participation Rate)
2. อัตราผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน (Persons outside the Labour Force)
3. อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงาน (Employment-to-population Ratio)
4. อัตราการจ้างงาน (Employment Rate)
5. อัตราการว่างงาน (Unemployment Rate)
6. สัดส่วนผู้มีงานทำ (ร้อยละ) จำแนกผู้มีงานทำจำแนกตามรายประเทศ/รายปี/รายสาขา

โดยจำแนกตามสาขาหลักทางเศรษฐกิจ 3 สาขา ได้แก่ภาคเกษตร ภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการ

1. อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน (Labour Force Participation Rate)

อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน ตั้งแต่ ปี 2561 – 2567 อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานต่อประชากรในวัยแรงงาน 100 คน ของทั้ง 4 ประเทศและ 1 เขตเศรษฐกิจ อยู่ระหว่าง 59-69 คน โดยในปี 2567 อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานทั้งของไทยและต่างประเทศอยู่ที่ร้อยละ 59 ขึ้นไป โดยประเทศไทยมีอัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานสูงที่สุดอยู่ที่ร้อยละ 68.17 และเมื่อจำแนกตามเพศ พบว่าอัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานของเพศชายสูงกว่าเพศหญิงในทุกประเทศ/เขตเศรษฐกิจ และเมื่อจำแนกเป็นรายประเทศพบว่า

- **ไทย** ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน ในปี 2567 มีจำนวน 40.36 ล้านคน อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน อยู่ที่ร้อยละ 68.17 ลดลงจากปีก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 68.65 โดยเมื่อจำแนกตามเพศ อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานของเพศชายอยู่ที่ร้อยละ 77.02 ส่วนอัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานของเพศหญิงอยู่ที่ร้อยละ 60.12 ลดลงจากปีก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 77.11 และร้อยละ 60.12 ตามลำดับ

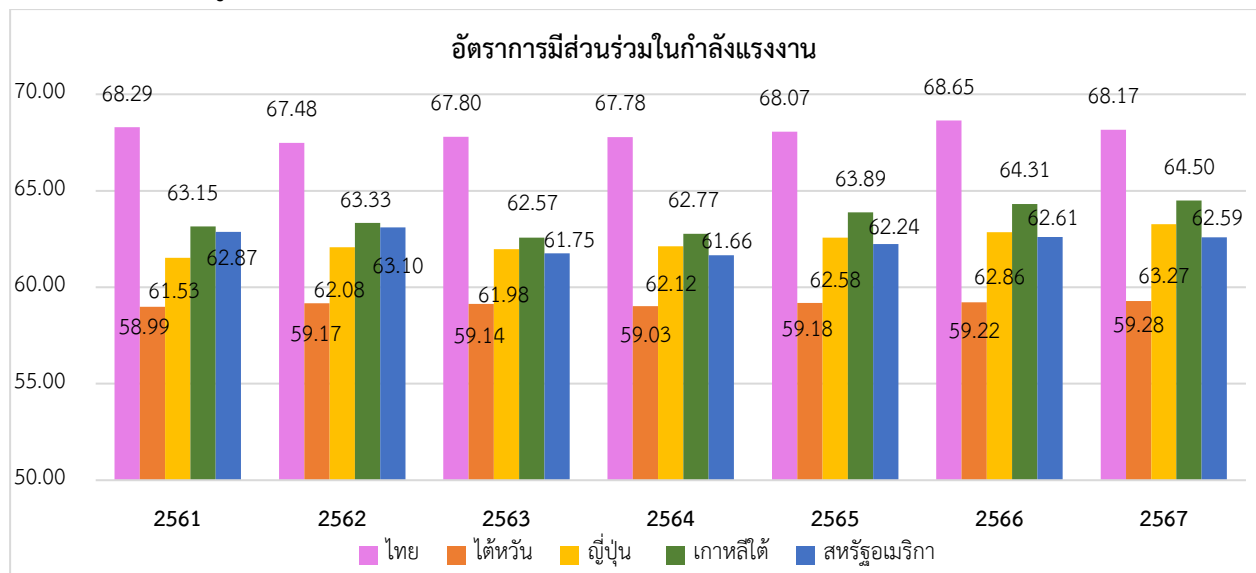
- **ไต้หวัน** ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน ในปี 2567 มีจำนวน 12.00 ล้านคน อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน อยู่ที่ร้อยละ 59.28 เพิ่มขึ้นเล็กน้อยจากปีก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 59.22 โดยเมื่อจำแนกตามเพศ อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานของเพศชาย อยู่ที่ร้อยละ 67.08 ลดลงเล็กน้อยจากปีก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 67.05 ส่วนอัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานของเพศหญิง อยู่ที่ร้อยละ 51.96 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 51.82

- **ญี่ปุ่น** ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน ในปี 2567 มีจำนวน 69.57 ล้านคน อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน อยู่ที่ร้อยละ 63.27 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนที่ร้อยละ 62.86 โดยเมื่อจำแนกตามเพศ อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานของเพศชาย อยู่ที่ร้อยละ 71.50 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 71.43 และเพศหญิงอยู่ที่ร้อยละ 55.58 ลดลงจากปีก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 54.85

- **เกาหลีใต้** ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน ในปี 2567 มีจำนวน 29.39 ล้านคน อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน อยู่ที่ร้อยละ 64.50 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนที่ร้อยละ 64.31 โดยเมื่อจำแนกตามเพศ อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานของเพศชาย อยู่ที่ร้อยละ 72.90 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 73.28 และเพศหญิงอยู่ที่ร้อยละ 56.34 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 55.62

- สหรัฐอเมริกา ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน ในปี 2567 มีจำนวน 168.11 ล้านคน อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน อยู่ที่ร้อยละ 62.59 ลดลงจากปีก่อนซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 62.61 โดยเมื่อจำแนกตามเพศ อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานของเพศชาย อยู่ที่ร้อยละ 67.95 ลดลงจากปีก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 68.15 และ เพศหญิงร้อยละ 57.50 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 56.31

รูปที่ 1 อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน (Labour Force Participation Rate)

ตารางที่ 1 อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน (Labour Force Participation Rate)

ประเทศ/รายปี	2561	2562	2563	2564	2565	2566	2567
ไทย	68.29	67.48	67.80	67.78	68.07	68.65	68.17
ไต้หวัน	58.99	59.17	59.14	59.03	59.18	59.22	59.28
ญี่ปุ่น	61.53	62.08	61.98	62.12	62.58	62.90	63.27
เกาหลีใต้	63.15	63.33	62.57	62.77	63.89	64.31	64.50
สหรัฐอเมริกา	62.87	63.10	61.75	61.66	62.24	62.61	62.59

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ, National Statistics Taiwan, National Statistics of Japan, Statistics Korea, Economically Active Population Survey, U.S. Bureau of Labor Statistics

หมายเหตุ : 1. อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน = {กำลังแรงงานรวม / ประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป} *100

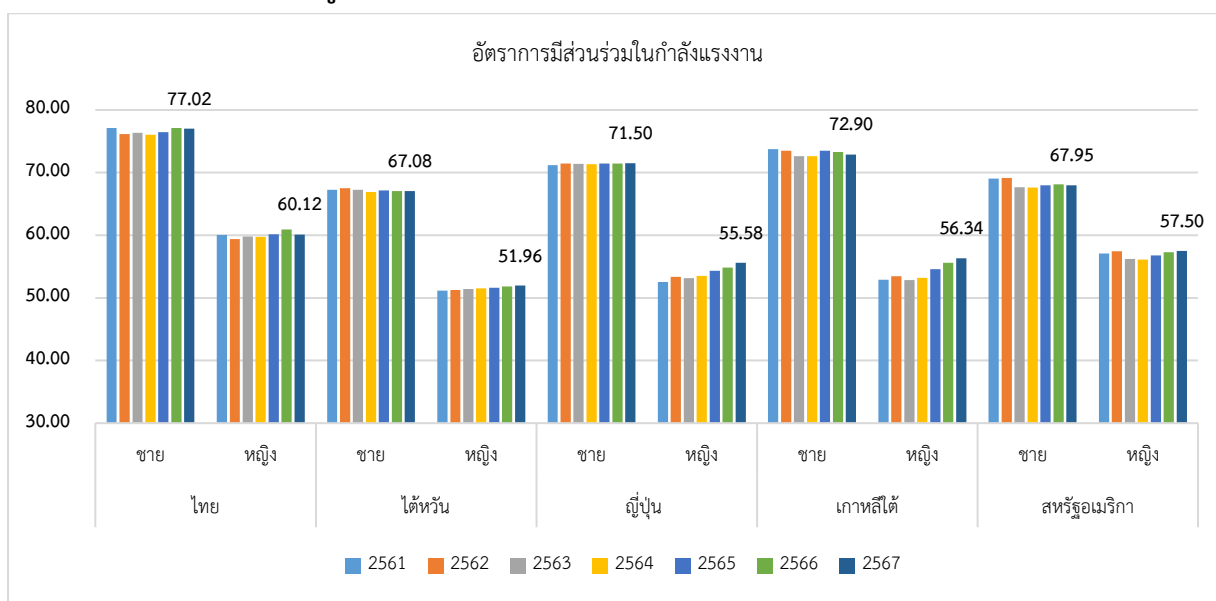
2. สหรัฐอเมริกา อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน = {กำลังแรงงานรวม / ประชากรอายุ 16 ปีขึ้นไป} *100

3. รวบรวมข้อมูลโดยกองเศรษฐกิจการแรงงาน

ตารางที่ 2 อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน จำแนกเพศ

ร้อยละ อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน จำแนกเพศ										
ปี / เพศ	ไทย		ไต้หวัน		ญี่ปุ่น		เกาหลีใต้		สหรัฐอเมริกา	
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
2561	77.10	60.07	67.24	51.14	71.19	52.52	73.76	52.91	69.05	57.08
2562	76.17	59.38	67.50	51.27	71.45	53.34	73.51	53.48	69.15	57.43
2563	76.38	59.81	67.24	51.41	71.40	53.16	72.64	52.82	67.67	56.20
2564	76.03	59.76	66.93	51.49	71.32	53.53	72.61	53.22	67.60	56.09
2565	76.47	60.17	67.14	51.61	71.43	54.30	73.52	54.56	67.97	56.79
2566	77.11	60.94	67.05	51.82	71.43	54.85	73.28	55.62	68.15	57.31
2567	77.02	60.12	67.08	51.96	71.50	55.58	72.90	56.34	67.95	57.50

รูปที่ 2 อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน จำแนกเพศ

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ, National Statistics Taiwan, National Statistics of Japan, Statistics Korea, Economically Active Population Survey, U.S. Bureau of Labor Statistics

หมายเหตุ : 1. อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานจำแนกเพศ = {ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน จำแนกเพศ / ประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป จำแนกเพศ} *100
 2. สหรัฐอเมริกา อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานจำแนกเพศ = {ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน จำแนกเพศ / ประชากรอายุ 16 ปีขึ้นไป จำแนกเพศ} *100
 3. รวบรวมข้อมูลโดยกองเศรษฐกิจการแรงงาน

2. อัตราผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน (Persons outside the Labour Force)

อัตราผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน ตั้งแต่ ปี 2561 – 2567 อัตราผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงานต่อประชากรในวัยแรงงาน 100 คน ของทั้ง 4 ประเทศและ 1 เขตเศรษฐกิจ อยู่ระหว่าง 31-41 คน โดยในปี 2567 อัตราผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงานทั้งของไทยและต่างประเทศ อยู่ที่ร้อยละ 31 ขึ้นไป โดยไต้หวันมีอัตราผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงานสูงที่สุดอยู่ที่ร้อยละ 40.71 และเมื่อจำแนกตามเพศ พบว่าอัตราผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงานของเพศหญิงสูงกว่าเพศชายในทุกประเทศ/เขตเศรษฐกิจ และเมื่อจำแนกเป็นรายประเทศ พบว่า

- **ไทย** ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงานในปี 2567 มีจำนวน 18.84 ล้านคน โดยมีอัตราอยู่ที่ร้อยละ 31.83 เพิ่มขึ้นจากปีก่อน ซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 31.35 และเมื่อจำแนกตามเพศ อัตราผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงานเพศชายอยู่ที่ร้อยละ 22.98 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 22.89 และเพศหญิงอยู่ที่ร้อยละ 39.88 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 39.06

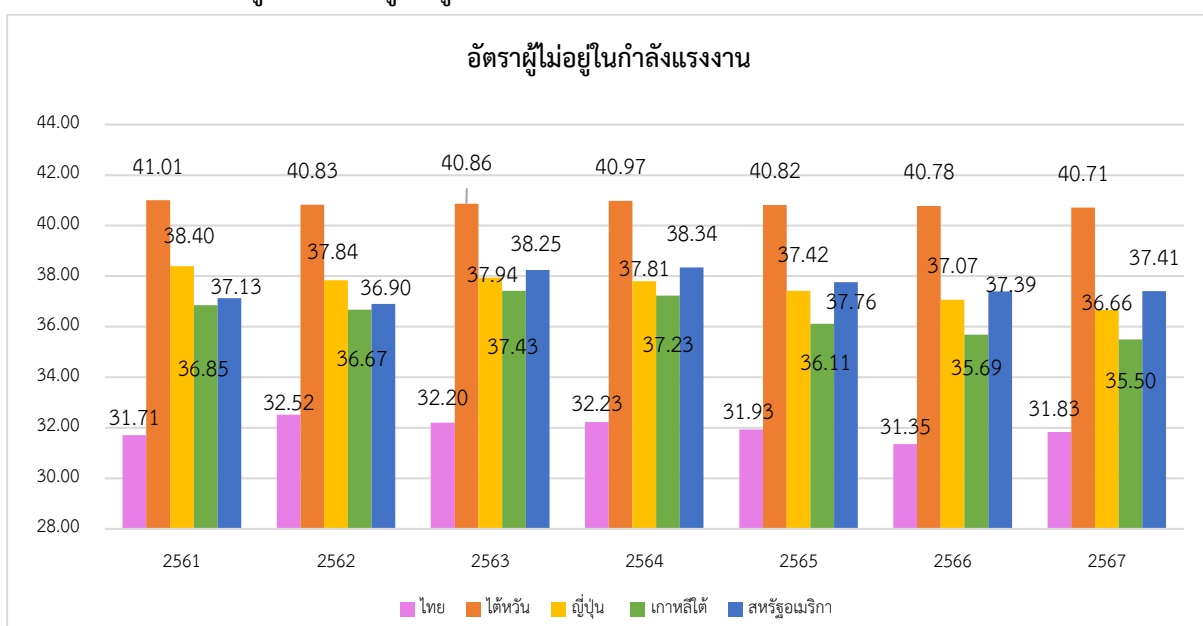
- **ไต้หวัน** ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงานในปี 2567 มีจำนวน 8.24 ล้านคน โดยมีอัตราอยู่ที่ร้อยละ 40.71 ลดลงจากปีก่อนซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 40.78 และเมื่อจำแนกตามเพศ อัตราผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงานเพศชายอยู่ที่ร้อยละ 32.92 ลดลงจากปีก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 32.95 และเพศหญิงร้อยละ 48.04 ลดลงจากปีก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 48.18

- **ญี่ปุ่น** ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงานในปี 2567 มีจำนวน 40.31 ล้านคน โดยมีอัตราอยู่ที่ร้อยละ 36.66 ลดลงจากปีก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 37.07 และเมื่อจำแนกตามเพศ อัตราผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงานเพศชายอยู่ที่ร้อยละ 28.42 ลดลงจากปีก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 28.49 และเพศหญิงอยู่ที่ร้อยละ 44.37 ลดลงจากปีก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 45.08

- **เกาหลีใต้** ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงานในปี 2567 มีจำนวน 16.17 ล้านคน โดยมีอัตราอยู่ที่ร้อยละ 35.50 ลดลงจากปีก่อนซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 36.69 และเมื่อจำแนกตามเพศ อัตราผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงานเพศชายอยู่ที่ร้อยละ 27.10 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 26.72 และเพศหญิงอยู่ที่ร้อยละ 43.66 ลดลงจากปีก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 44.38

- **สหรัฐอเมริกา** ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงานในปี 2567 มีจำนวน 100.46 ล้านคน โดยมีอัตราอยู่ที่ร้อยละ 37.41 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 37.39 และเมื่อจำแนกตามเพศ อัตราผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงานเพศชาย อยู่ที่ร้อยละ 32.05 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 31.85 และเพศหญิงอยู่ที่ร้อยละ 42.50 ลดลงจากปีก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 42.69

รูปที่ 3 อัตราผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน (Persons outside the Labour Force)

ตารางที่ 3 อัตราผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน (Persons outside the Labour Force)

ประเทศ/รายปี	2561	2562	2563	2564	2565	2566	2567
ไทย	31.71	32.52	32.20	32.23	31.93	31.35	31.83
ไต้หวัน	41.01	40.83	40.86	40.97	40.82	40.78	40.71
ญี่ปุ่น	38.40	37.84	37.94	37.81	37.42	37.10	36.66
เกาหลีใต้	36.85	36.67	37.43	37.23	36.11	35.69	35.50
สหรัฐอเมริกา	37.13	36.90	38.25	38.34	37.76	37.39	37.41

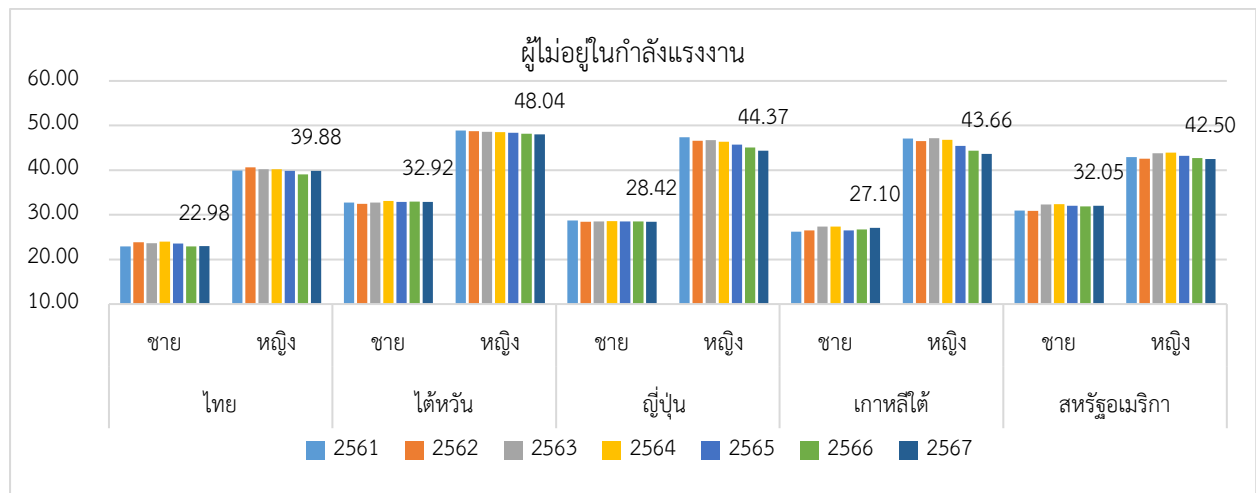
ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ, National Statistics Taiwan, National Statistics of Japan, Statistics Korea, Economically Active Population Survey, U.S. Bureau of Labor Statistics

หมายเหตุ : 1.อัตราผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน = {ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน / ประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป} *100

2.สหรัฐอเมริกา อัตราผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน = {ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน / ประชากรอายุ 16 ปีขึ้นไป} *100

3.รวบรวมข้อมูลโดยกองเศรษฐกิจการแรงงาน

รูปที่ 4 อัตราผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน จำแนกเพศ

ตารางที่ 4 อัตราผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน จำแนกเพศ

อัตราผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน จำแนกเพศ										
ปี / เพศ	ไทย		ไต้หวัน		ญี่ปุ่น		เกาหลีใต้		สหรัฐอเมริกา	
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
2561	22.90	39.93	32.76	48.86	28.76	47.41	26.24	47.09	30.95	42.92
2562	23.83	40.62	32.50	48.73	28.48	46.59	26.49	46.52	30.85	42.57
2563	23.62	40.19	32.76	48.59	28.52	46.75	27.36	47.18	32.33	43.80
2564	23.97	40.24	33.07	48.51	28.62	46.40	27.39	46.78	32.40	43.91
2565	23.53	39.83	32.86	48.39	28.49	45.77	26.48	45.44	32.03	43.21
2566	22.89	39.06	32.95	48.18	28.49	45.08	26.72	44.38	31.85	42.69
2567	22.98	39.88	32.92	48.04	28.42	44.37	27.10	43.66	32.05	42.50

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ, National Statistics Taiwan, National Statistics of Japan, Statistics Korea, Economically Active Population Survey, U.S. Bureau of Labor Statistics

หมายเหตุ : 1. อัตราผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน จำแนกเพศ = {ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน จำแนกเพศ / ประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป จำแนกเพศ} *100

2. สหรัฐอเมริกา อัตราผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน จำแนกเพศ = {ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน จำแนกเพศ / ประชากรอายุ 16 ปีขึ้นไป จำแนกเพศ} *100

3. รวบรวมข้อมูลโดยกองเศรษฐกิจการแรงงาน

3. อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงาน (Employment-to-population Ratio)

อัตราส่วนการมีงานทำต่อประชากรวัยแรงงาน ตั้งแต่ ปี 2561 – 2567 อัตราส่วนการมีงานทำต่อประชากรในวัยแรงงาน 100 คน ของทั้ง 4 ประเทศและ 1 เขตเศรษฐกิจ อยู่ระหว่าง 57-68 คน โดยในปี 2567 อัตราส่วนการมีงานทำต่อประชากรวัยแรงงานทั้งของไทยและต่างประเทศ มีค่าสูงกว่าร้อยละ 50 ขึ้นไป โดยประเทศไทยมีอัตราผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงานสูงที่สุดอยู่ที่ร้อยละ 67.24 และเมื่อจำแนกตามเพศ พบว่าอัตราส่วนการมีงานทำของเพศชายสูงกว่าเพศหญิงในทุกประเทศ/เขตเศรษฐกิจ และเมื่อจำแนกเป็นรายประเทศพบว่า

- **ไทย** ผู้มีงานทำในปี 2567 มีจำนวน 39.80 ล้านคน โดยมีอัตราอยู่ที่ร้อยละ 67.24 ลดลงจากปีก่อนซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 67.74 และเมื่อจำแนกตามเพศ อัตราส่วนการมีงานทำของเพศชาย อยู่ที่ร้อยละ 75.95 ลดลงจากปีก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 76.10 และเพศหญิงอยู่ที่ร้อยละ 59.31 ลดลงจากปีก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 60.12

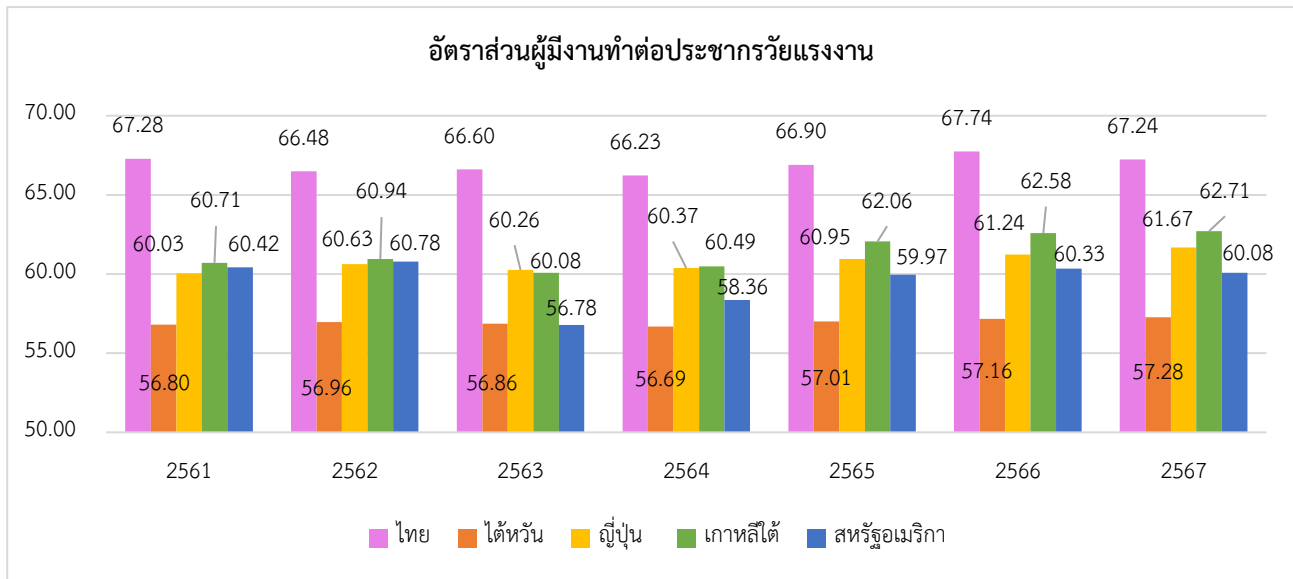
- **ไต้หวัน** ผู้มีงานทำในปี 2567 มีจำนวน 11.59 ล้านคน โดยมีอัตราอยู่ที่ร้อยละ 57.28 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 57.16 และเมื่อจำแนกตามเพศ อัตราส่วนการมีงานทำของเพศชายอยู่ที่ร้อยละ 64.79 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าที่ร้อยละ 64.71 และเพศหญิงอยู่ที่ร้อยละ 50.18 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 50.02

- **ญี่ปุ่น** ผู้มีงานทำในปี 2567 มีจำนวน 67.81 ล้านคน โดยมีอัตราอยู่ที่ร้อยละ 61.67 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 61.24 และเมื่อจำแนกตามเพศอัตราส่วนการมีงานทำของเพศชาย อยู่ที่ร้อยละ 69.62 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 69.46 และเพศหญิงอยู่ที่ร้อยละ 54.24 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 53.56

- **เกาหลีใต้** ผู้มีงานทำในปี 2567 มีจำนวน 28.57 ล้านคน โดยมีอัตราอยู่ที่ร้อยละ 62.71 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 62.58 และเมื่อจำแนกตามเพศอัตราส่วนการมีงานทำของเพศชาย อยู่ที่ร้อยละ 70.90 ลดลงจากปีก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 71.34 และเพศหญิงอยู่ที่ร้อยละ 54.74 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าที่ซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 54.09

- **สหรัฐอเมริกา** ผู้มีงานทำในปี 2567 มีจำนวน 161.35 ล้านคน โดยมีอัตราอยู่ที่ร้อยละ 60.08 ลดลงจากปีก่อนซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 60.33 และเมื่อจำแนกตามเพศ อัตราส่วนการมีงานทำของเพศชาย อยู่ที่ร้อยละ 65.16 ลดลงจากปีก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 65.56 และเพศหญิงอยู่ที่ร้อยละ 55.24 ลดลงจากปีก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 55.33

รูปที่ 5 อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงาน (Employment-to-population Ratio)

ตารางที่ 5 อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงาน (Employment-to-population Ratio)

ประเทศ/รายปี	2561	2562	2563	2564	2565	2566	2567
ไทย	67.28	66.48	66.60	66.23	66.90	67.74	67.24
ไต้หวัน	56.80	56.96	56.86	56.69	57.01	57.16	57.28
ญี่ปุ่น	60.02	60.62	60.26	60.37	60.90	61.29	61.67
เกาหลีใต้	60.71	60.94	60.08	60.49	62.06	62.58	62.71
สหรัฐอเมริกา	60.42	60.78	56.78	58.36	59.97	60.33	60.08

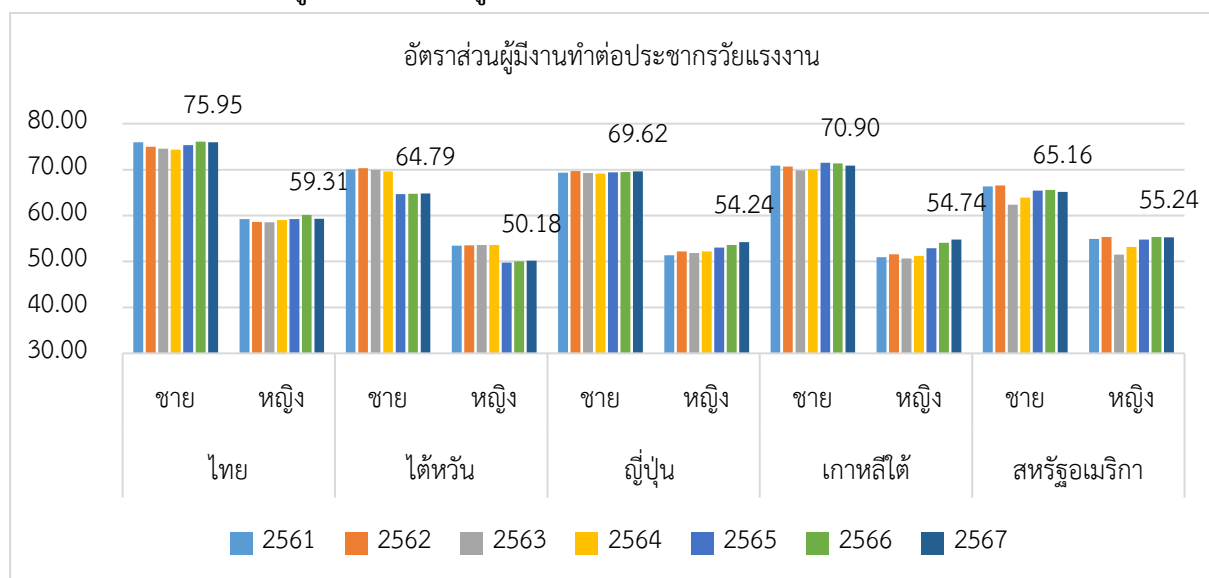
ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ, National Statistics Taiwan, National Statistics of Japan, Statistics Korea, Economically Active Population Survey, U.S. Bureau of Labor Statistics

หมายเหตุ : 1.อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงาน = {ผู้มีงานทำ / ประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป} *100

2. สหรัฐอเมริกา อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงาน = {ผู้มีงานทำ / ประชากรอายุ 16 ปีขึ้นไป} *100

3.รวบรวมข้อมูลโดยกองเศรษฐกิจการแรงงาน

รูปที่ 6 อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงาน จำแนกเพศ

ตารางที่ 6 อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงาน จำแนกเพศ

อัตราการมีงานทำต่อประชากรวัยแรงงาน จำแนกเพศ										
ปี / เพศ	ไทย		ไต้หวัน		ญี่ปุ่น		เกาหลีใต้		สหรัฐอเมริกา	
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
2561	75.93	59.21	70.01	53.48	69.32	51.33	70.84	50.93	66.33	54.89
2562	74.97	58.57	70.32	53.55	69.66	52.19	70.65	51.55	66.58	55.35
2563	74.59	58.54	70.00	53.60	69.28	51.83	69.81	50.66	62.40	51.51
2564	74.33	59.05	69.62	53.59	69.15	52.18	70.04	51.23	63.90	53.16
2565	75.33	59.22	64.67	49.73	69.43	53.02	71.51	52.90	65.47	54.74
2566	76.10	60.12	64.71	50.02	69.46	53.56	71.34	54.09	65.56	55.33
2567	75.95	59.31	64.79	50.18	69.62	54.24	70.90	54.74	65.16	55.24

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ, National Statistics Taiwan, National Statistics of Japan, Statistics Korea, Economically Active Population Survey, U.S. Bureau of Labor Statistics

หมายเหตุ : 1.อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงาน จำแนกเพศ = {ผู้มีงานทำ จำแนกเพศ / ประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป จำแนกเพศ} *100
 2.สหรัฐอเมริกา อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงาน จำแนกเพศ = {ผู้มีงานทำ จำแนกเพศ / ประชากรอายุ 16 ปีขึ้นไป จำแนกเพศ} *100 3.รวบรวมข้อมูลโดยกองเศรษฐกิจการแรงงาน

4. อัตราการจ้างงาน (Employment Rate)

อัตราการจ้างงาน ตั้งแต่ ปี 2561 – 2567 อัตราการจ้างงานของทั้ง 4 ประเทศและ 1 เขตเศรษฐกิจอยู่ระหว่างร้อยละ 96-99 โดยประเทศไทยมีอัตราการจ้างงานสูงที่สุดอยู่ที่ร้อยละ 98.64 และเมื่อจำแนกตามเพศพบว่าในปี 2567 ไทยและเกาหลีใต้มีอัตราการจ้างงานในเพศชายสูงกว่าเพศหญิง ในขณะที่ไต้หวัน ญี่ปุ่นและสหรัฐอเมริกามีอัตราการจ้างงานในเพศหญิงสูงกว่าเพศชาย และเมื่อจำแนกเป็นรายประเทศ พบว่า

- **ไทย** อัตราการจ้างงานในปี 2567 อยู่ที่ร้อยละ 98.64 ลดลงจากปีก่อนซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 98.68 โดยเมื่อจำแนกตามเพศ อัตราการจ้างงานเพศชายอยู่ที่ร้อยละ 98.62 ลดลงจากปีก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 98.69 และเพศหญิงอยู่ที่ร้อยละ 98.66 คงที่จากปีก่อนหน้า

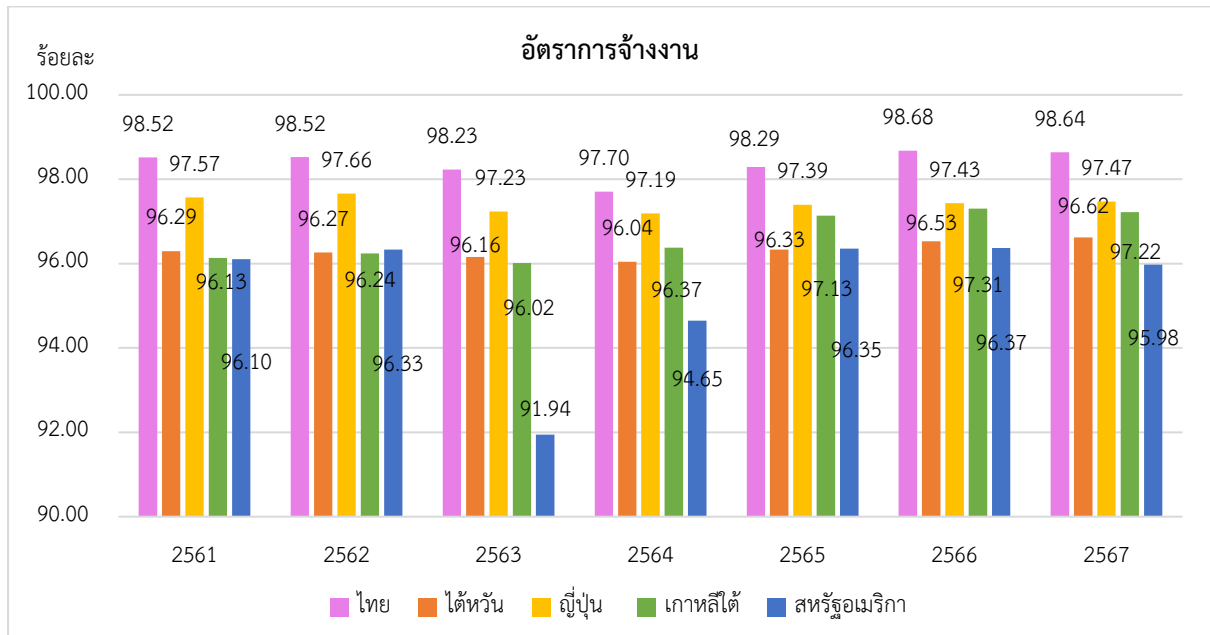
- **ไต้หวัน** อัตราการจ้างงานในปี 2567 อยู่ที่ร้อยละ 96.62 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 96.53 โดยเมื่อจำแนกตามเพศ อัตราการจ้างงานเพศชายอยู่ที่ร้อยละ 96.58 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 96.51 และเพศหญิงร้อยละ 96.59 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 96.52

- **ญี่ปุ่น** อัตราการจ้างงานในปี 2567 อยู่ที่ร้อยละ 97.47 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 97.43 โดยเมื่อจำแนกตามเพศ อัตราการจ้างงานเพศชายอยู่ที่ร้อยละ 97.37 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าที่ร้อยละ 97.24 และเพศหญิงอยู่ที่ร้อยละ 97.59 ลดลงจากปีก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 97.66

- **เกาหลีใต้** อัตราการจ้างงานในปี 2567 อยู่ที่ร้อยละ 97.22 ลดลงจากปีก่อนซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 97.31 โดยเมื่อจำแนกตามเพศ อัตราการจ้างงานเพศชายอยู่ที่ร้อยละ 97.26 ลดลงจากปีก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 97.35 และเพศหญิงอยู่ที่ร้อยละ 97.17 ลดลงจากปีก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 96.25

- **สหรัฐอเมริกา** อัตราการจ้างงานในปี 2567 อยู่ที่ร้อยละ 95.98 ลดลงจากปีก่อนซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 96.37 โดยเมื่อจำแนกตามเพศ อัตราการจ้างงานเพศชายอยู่ที่ร้อยละ 95.88 ลดลงจากปีก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 96.21 และเพศหญิงอยู่ที่ร้อยละ 96.08 ลดลงจากปีก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 96.56

รูปที่ 7 อัตราการจ้างงาน (Employment Rate)

ตารางที่ 7 อัตราการจ้างงาน (Employment Rate)

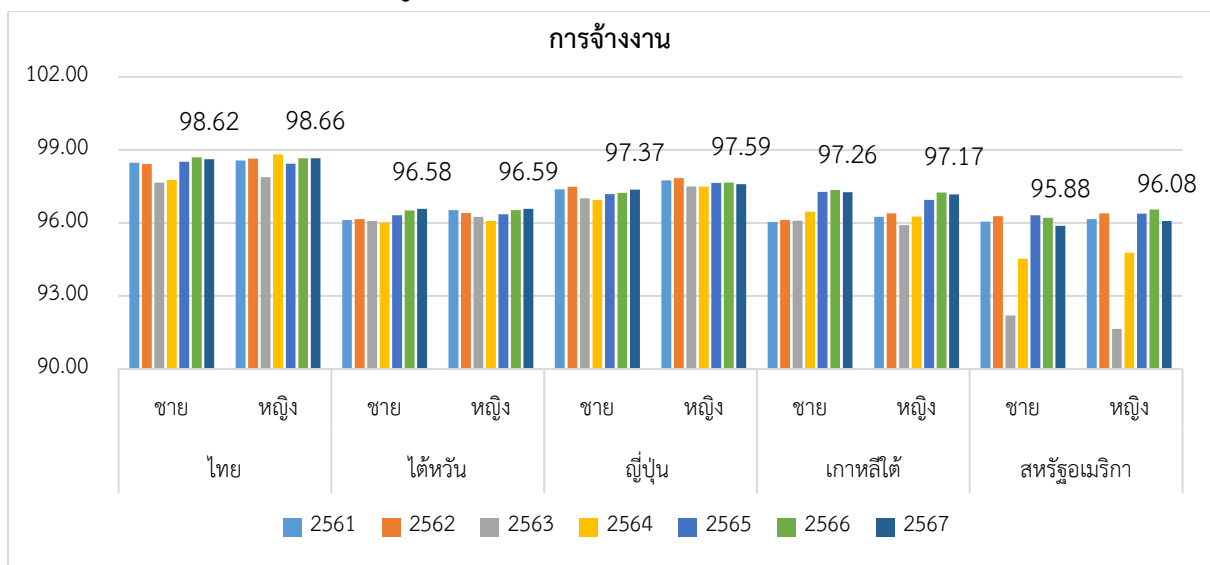
ประเทศ/รายปี	2561	2562	2563	2564	2565	2566	2567
ไทย	98.52	98.52	98.23	97.70	98.29	98.68	98.64
ไต้หวัน	96.29	96.27	96.16	96.04	96.33	96.53	96.62
ญี่ปุ่น	97.55	97.66	97.23	97.19	97.39	97.43	97.47
เกาหลีใต้	96.13	96.24	96.02	96.37	97.13	97.31	97.22
สหรัฐอเมริกา	96.10	96.33	91.94	94.65	96.35	96.37	95.98

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ, National Statistics Taiwan, National Statistics of Japan, Statistics Korea, Economically Active Population Survey, U.S. Bureau of Labor Statistics

หมายเหตุ : 1. อัตราการจ้างงาน = {จำนวนผู้จ้างงานทำ / ผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน} *100

2. รวบรวมข้อมูลโดยกองเศรษฐกิจการแรงงาน

รูปที่ 8 อัตราการจ้างงาน จำแนกเพศ

ตารางที่ 8 อัตราการจ้างงาน จำแนกเพศ

อัตราการจ้างงาน จำแนกเพศ										
ปี / เพศ	ไทย		ไต้หวัน		ญี่ปุ่น		เกาหลีใต้		สหรัฐอเมริกา	
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
2561	98.48	98.57	96.12	96.53	97.38	97.74	96.04	96.25	96.06	96.16
2562	98.42	98.64	96.15	96.41	97.49	97.84	96.12	96.40	96.28	96.39
2563	97.66	97.88	96.08	96.24	97.02	97.50	96.09	95.91	92.21	91.65
2564	97.76	98.81	96.01	96.07	96.95	97.48	96.46	96.26	94.53	94.78
2565	98.51	98.43	96.32	96.36	97.19	97.64	97.28	96.95	96.32	96.39
2566	98.69	98.66	96.51	96.52	97.24	97.66	97.35	97.25	96.21	96.56
2567	98.62	98.66	96.58	96.59	97.37	97.59	97.26	97.17	95.88	96.08

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ, National Statistics Taiwan, National Statistics of Japan, Statistics Korea, Economically Active Population Survey, U.S. Bureau of Labor Statistics

หมายเหตุ : 1.อัตราการจ้างงาน จำแนกเพศ = {จำนวนผู้มีงานทำ จำแนกเพศ / ผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน จำแนกเพศ} *100

2.รวบรวมข้อมูลโดยกองเศรษฐกิจการแรงงาน

5. อัตราการว่างงาน (Unemployment Rate)

อัตราการว่างงาน ตั้งแต่ ปี 2561 – 2567 อัตราการว่างงานของทั้ง 4 ประเทศและ 1 เขตเศรษฐกิจอยู่ระหว่างร้อยละ 1-4 โดยในปี 2567 สหรัฐอเมริกามีอัตราการว่างงานสูงที่สุดซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 4.02 และเมื่อจำแนกตามเพศ พบว่าในปี 2567 ญี่ปุ่นและสหรัฐอเมริกา มีอัตราการว่างงานของเพศชายสูงกว่าเพศหญิง ในขณะที่ ไต้หวัน ไทยและเกาหลีใต้ มีอัตราการว่างงานในเพศหญิงสูงกว่าเพศชาย และเมื่อจำแนกเป็นรายประเทศ พบว่า

- **ไทย** การว่างงานในปี 2567 มีจำนวน 4.02 แสนคน มีอัตราการว่างงาน อยู่ที่ร้อยละ 1.00 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 0.98 โดยเมื่อจำแนกตามเพศ อัตราการว่างงานเพศชาย อยู่ที่ร้อยละ 0.98 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 0.92 และอัตราการว่างงานเพศหญิงอยู่ที่ร้อยละ 1.02 ลดลงจากปีก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 1.04

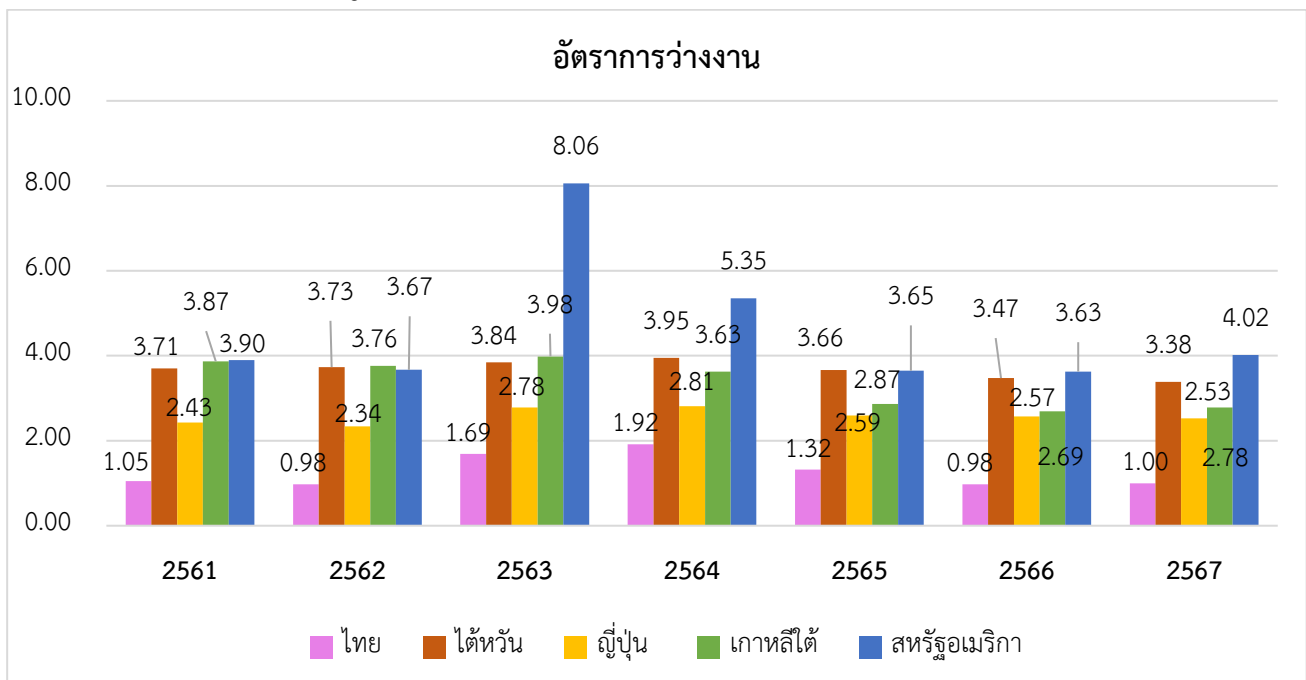
- **ไต้หวัน** การว่างงานในปี 2567 มีจำนวน 4.06 แสนคน มีอัตราการว่างงาน อยู่ที่ร้อยละ 3.38 ลดลงจากปีก่อนซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 3.47 โดยเมื่อจำแนกตามเพศ อัตราการว่างงานเพศชาย อยู่ที่ร้อยละ 3.37 ลดลงจากปีก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 3.49 และอัตราการว่างงานเพศหญิงอยู่ที่ร้อยละ 3.40 ลดลงจากปีก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 3.46

- **ญี่ปุ่น** การว่างงานในปี 2567 มีจำนวน 1.76 ล้านคน มีอัตราการว่างงาน อยู่ที่ร้อยละ 2.53 ลดลงจากปีก่อนซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 2.57 โดยเมื่อจำแนกตามเพศ อัตราการว่างงานเพศชาย อยู่ที่ร้อยละ 2.66 ลดลงจากปีก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 2.76 และอัตราการว่างงานเพศหญิงอยู่ที่ร้อยละ 2.41 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 2.34

- **เกาหลีใต้** การว่างงานในปี 2567 มีจำนวน 8.18 แสนคน มีอัตราการว่างงาน อยู่ที่ร้อยละ 2.78 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 2.69 โดยเมื่อจำแนกตามเพศ อัตราการว่างงานเพศชาย อยู่ที่ร้อยละ 2.74 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 2.65 และอัตราการว่างงานเพศหญิงอยู่ที่ร้อยละ 2.83 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 2.75

- **สหรัฐอเมริกา** การว่างงานในปี 2567 มีจำนวน 6.76 ล้านคน มีอัตราการว่างงาน อยู่ที่ร้อยละ 4.02 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 3.63 โดยเมื่อจำแนกตามเพศ อัตราการว่างงานเพศชาย อยู่ที่ร้อยละ 4.11 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 3.79 และอัตราว่างงานเพศหญิงร้อยละ 3.91 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 3.44

รูปที่ 9 อัตราการว่างงาน (Unemployment Rate)

ตาราง 9 อัตราการว่างงาน (Unemployment Rate)

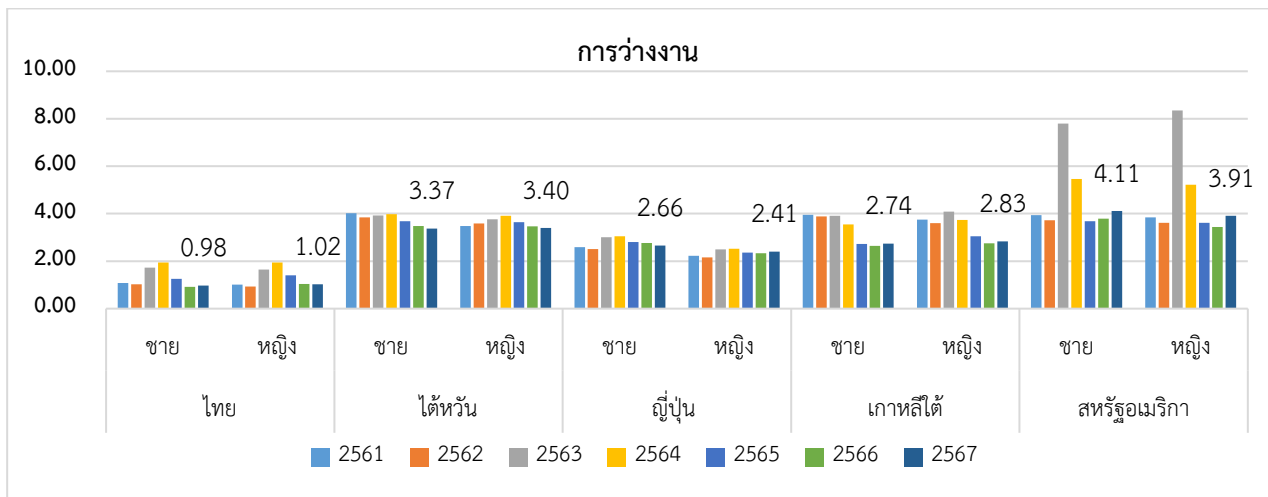
ประเทศ/รายปี	2561	2562	2563	2564	2565	2566	2567
ไทย	1.05	0.98	1.69	1.92	1.32	0.98	1.00
ไต้หวัน	3.71	3.73	3.84	3.95	3.66	3.47	3.38
ญี่ปุ่น	2.43	2.34	2.78	2.81	2.59	2.57	2.53
เกาหลีใต้	3.87	3.76	3.98	3.63	2.87	2.69	2.78
สหรัฐอเมริกา	3.90	3.67	8.06	5.35	3.65	3.63	4.02

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ, National Statistics Taiwan, National Statistics of Japan, Statistics Korea, Economically Active Population Survey, U.S. Bureau of Labor Statistics

หมายเหตุ : 1.อัตราการว่างงาน = {ผู้ว่างงาน / ผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน} *100

2.รวบรวมข้อมูลโดยกองเศรษฐกิจการแรงงาน

รูปที่ 10 อัตราการว่างงาน จำแนกเพศ

ตารางที่ 10 อัตราการว่างงาน จำแนกเพศ

ร้อยละ ผู้ว่างงาน จำแนกเพศ										
ปี	ไทย		ไต้หวัน		ญี่ปุ่น		เกาหลีใต้		สหรัฐอเมริกา	
เพศ	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
2561	1.08	1.02	4.01	3.49	2.59	2.22	3.95	3.76	3.94	3.84
2562	1.02	0.93	3.85	3.59	2.51	2.16	3.88	3.60	3.72	3.61
2563	1.72	1.65	3.93	3.76	3.01	2.50	3.91	4.09	7.79	8.35
2564	1.94	1.94	3.99	3.91	3.05	2.52	3.54	3.74	5.47	5.22
2565	1.25	1.41	3.68	3.64	2.81	2.36	2.72	3.05	3.68	3.61
2566	0.92	1.04	3.49	3.46	2.76	2.34	2.65	2.75	3.79	3.44
2567	0.98	1.02	3.37	3.40	2.66	2.41	2.74	2.83	4.11	3.91

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ, National Statistics Taiwan, National Statistics of Japan, Statistics Korea, Economically Active Population Survey, U.S. Bureau of Labor Statistics

หมายเหตุ : 1. อัตราการว่างงาน = {ผู้ว่างงาน / ผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน} * 100

2. รวบรวมข้อมูลโดยกองเศรษฐกิจการแรงงาน

6. สัดส่วนผู้มีงานทำ (ร้อยละ) จำแนกผู้มีงานทำตามรายสาขา/รายประเทศ/รายปี

ตารางที่ 11 สัดส่วนผู้มีงานทำ (ร้อยละ) จำแนกผู้มีงานทำตามรายสาขา/รายประเทศ/รายปี

ปี/รายสาขา	2561	2562	2563	2564	2565	2566	2567
ไต้หวัน							
ภาคเกษตร	4.90	4.86	4.76	4.73	4.64	4.42	4.26
ภาคการผลิต	35.71	35.58	35.43	35.46	35.40	35.08	34.94
ภาคบริการ	59.38	59.55	59.80	59.81	59.96	60.50	60.81
ญี่ปุ่น							
ภาคเกษตร	3.15	3.09	3.00	2.92	2.86	2.77	2.65
ภาคการผลิต	23.47	23.23	23.02	22.78	22.65	22.80	22.45
ภาคบริการ	67.72	67.96	68.13	68.28	68.53	68.61	69.09
เกาหลีใต้							
ภาคเกษตร	5.00	5.16	5.40	5.37	5.45	5.32	5.20
ภาคการผลิต	25.20	17.13	24.64	24.61	24.47	24.00	23.66
ภาคบริการ	69.80	77.73	69.98	70.05	70.12	70.68	71.14
สหรัฐอเมริกา							
ภาคเกษตร	0.47	0.46	0.42	0.41	0.39	0.40	0.39
ภาคการผลิต	12.82	12.89	13.16	13.00	12.94	12.96	13.03
ภาคบริการ	96.71	96.79	97.48	96.61	96.85	97.58	98.97
ไทย							
ภาคเกษตร	32.14	31.43	31.19	31.80	30.40	30.19	28.94
ภาคการผลิต	23.33	22.84	22.46	22.20	22.26	21.90	22.22
ภาคบริการ	45.11	45.73	45.44	45.83	47.49	47.91	48.84

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ, National Statistics Taiwan, National Statistics of Japan, Statistics Korea, Economically Active Population Survey, U.S. Bureau of Labor Statistics

หมายเหตุ : อัตราการจ้างงานในภาคเกษตร = {จำนวนผู้มีงานทำในภาคเกษตร / จำนวนผู้มีงานทำ} *100,

อัตราการจ้างงานในภาคอุตสาหกรรม = {จำนวนผู้มีงานทำในภาคอุตสาหกรรม / จำนวนผู้มีงานทำ} *100,

อัตราการจ้างงานในภาคบริการ = {จำนวนผู้มีงานทำในภาคบริการ / จำนวนผู้มีงานทำ} *100

กลุ่มที่ 2

รายได้ที่เพียงพอและการทำงานที่มีประสิทธิผล
(Adequate earnings and productive work)

กลุ่มที่ 2 รายได้ที่เพียงพอและการทำงานที่มีประสิทธิภาพ (Adequate earnings and productive work)

มีวัตถุประสงค์เพื่อแสดงถึงตัวแปรที่สำคัญในการส่งเสริมรายได้ที่เพียงพอ และการทำงานที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญของวาระการทำงานที่มีคุณค่า (Decent work) เพื่อให้แรงงานได้รับค่าจ้างขั้นต่ำอย่างเหมาะสมและยุติธรรม โดยมีดัชนีชี้วัดทั้งหมด 4 ตัว ดังนี้

1. อัตราลูกจ้างที่มีรายได้น้อย (Employees with low pay rate)
2. ค่าจ้างที่แท้จริงเฉลี่ย (Real average earnings)
3. ค่าจ้างขั้นต่ำคิดเป็นร้อยละของค่าจ้างมัธยฐาน (Minimum wage as percentage of median wage)
4. ค่าจ้างขั้นต่ำต่อชั่วโมง (Minimum wage per hour)

1. อัตราลูกจ้างที่มีรายได้น้อย (Employees with low pay rate)^[1]

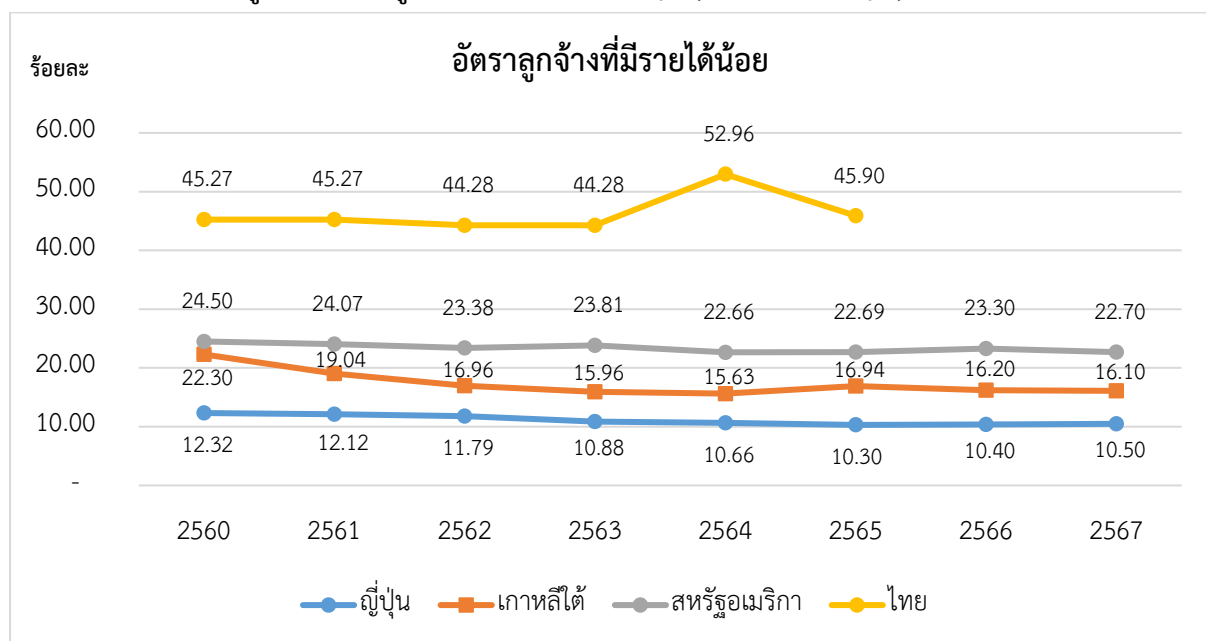
อัตราลูกจ้างที่มีรายได้น้อย (Employees with low pay rate) เมื่อพิจารณาข้อมูลอัตราลูกจ้างที่มีรายได้น้อย จาก 3 ประเทศ (ประเทศไทยยังไม่มีการเผยแพร่ข้อมูล) จะพบว่า ในปี 2567 อัตราลูกจ้างที่มีรายได้น้อยในญี่ปุ่น และสหรัฐอเมริกาเพิ่มขึ้นเล็กน้อยเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา ในขณะที่เกาหลีใต้อัตราลูกจ้างที่มีรายได้น้อยลดลง ซึ่งในปี 2567 ประเทศที่มีอัตราลูกจ้างที่มีรายได้น้อยสูงที่สุดคือ สหรัฐอเมริกาซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 22.70 ประเทศที่มีอัตราลูกจ้างที่มีรายได้น้อยต่ำที่สุด คือ ญี่ปุ่น ซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 10.50 เมื่อแยกเป็นรายประเทศ จะพบว่า

- **ญี่ปุ่น** ลูกจ้างที่มีรายได้น้อยในปี 2567 อยู่ที่ร้อยละ 10.50 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 10.40 (เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.10)

- **เกาหลีใต้** ลูกจ้างที่มีรายได้น้อยในปี 2567 อยู่ที่ร้อยละ 16.10 ลดลงจากปีก่อนซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 16.20 (ลดลงร้อยละ 0.10)

- **สหรัฐอเมริกา** ลูกจ้างที่มีรายได้น้อยในปี 2567 อยู่ที่ร้อยละ 22.70 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 23.30 (เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.50)

รูปที่ 11 อัตราลูกจ้างที่มีรายได้น้อย (Employees with low pay rate)

ตารางที่ 12 อัตราลูกจ้างที่มีรายได้ต่ำ (Employees with low pay rate)

ประเทศ/รายปี	2561	2562	2563	2564	2565	2566	2567
ญี่ปุ่น	12.12	11.79	10.88	10.66	10.30	10.40	10.50
เกาหลีใต้	19.04	16.96	15.96	15.63	16.94	16.20	16.10
สหรัฐอเมริกา	24.07	23.38	23.81	22.66	22.69	23.30	22.70
ไทย	45.27	44.28	44.28	52.96	45.90	N/A ^[2]	N/A ^[2]

ที่มา ข้อมูลจาก Organisation for Economic Co-operation and Development (OECD)

หมายเหตุ : [1] คำจำกัดความของ อัตราลูกจ้างที่มีรายได้ต่ำ (Employees with low pay rate) คือ พนักงานประจำที่มีรายได้ต่ำกว่าสองในสามส่วนของรายได้มาตรฐานรวมของพนักงานประจำทั้งหมด

[2] ในปี 2566-2567 ประเทศไทยยังไม่มีเผยแพร่ข้อมูล ประมวลผลข้อมูลเมื่อวันที่ 4 กันยายน 2568

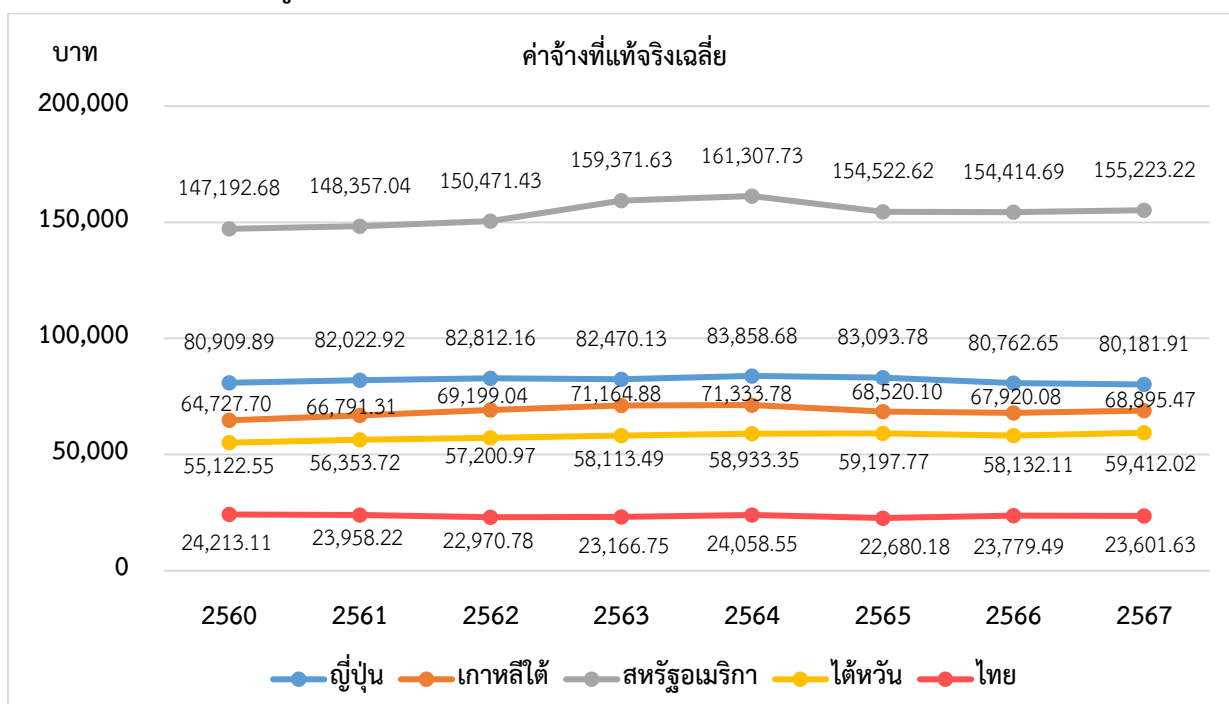
[3] รวบรวมข้อมูลโดยกองเศรษฐกิจการแรงงาน

2. ค่าจ้างที่แท้จริงเฉลี่ย (Real average earnings)

ค่าจ้างที่แท้จริงเฉลี่ย (Real average earnings) เมื่อพิจารณาข้อมูลค่าจ้างที่แท้จริงเฉลี่ยทั้ง 4 ประเทศและ 1 เขตเศรษฐกิจ พบว่า ค่าจ้างที่แท้จริงเฉลี่ยเมื่อแปลงค่าเงินเป็นเงินบาทแล้ว ได้หวัน สหรัฐอเมริกา และเกาหลีใต้ มีค่าจ้างที่แท้จริงเฉลี่ยเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า ในขณะที่ ไทยและญี่ปุ่น มีค่าจ้างที่แท้จริงเฉลี่ยลดลงจากปีก่อนหน้า โดยในปี 2567 ประเทศที่มีค่าจ้างที่แท้จริงเฉลี่ยมากที่สุด คือ สหรัฐอเมริกา ซึ่งอยู่ที่ 155,223.22 บาท รองลงมาคือญี่ปุ่นอยู่ที่ 80,181.91 บาท เมื่อจำแนกเป็นรายประเทศ/เขตเศรษฐกิจพบว่า

- **ได้หวัน** ค่าจ้างที่แท้จริงเฉลี่ยในปี 2567 อยู่ที่ 59,412.02 บาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อนที่ 58,132.11 บาท (เพิ่มขึ้น 1,279.91 บาท)
- **ญี่ปุ่น** ค่าจ้างที่แท้จริงเฉลี่ยในปี 2567 อยู่ที่ 80,181.91 บาท ลดลงจากปีก่อนซึ่งอยู่ที่ 80,762.65 บาท (ลดลง 580.74 บาท)
- **เกาหลีใต้** ค่าจ้างที่แท้จริงเฉลี่ยในปี 2567 อยู่ที่ 68,895.47 บาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อนซึ่งอยู่ที่ 67,920.08 บาท (เพิ่มขึ้น 975.39 บาท)
- **สหรัฐอเมริกา** ค่าจ้างที่แท้จริงเฉลี่ยในปี 2567 อยู่ที่ 155,223.22 บาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อนซึ่งอยู่ที่ 154,414.69 บาท (เพิ่มขึ้น 808.53 บาท)
- **ไทย** ค่าจ้างที่แท้จริงเฉลี่ยในปี 2567 อยู่ที่ 23,601.63 บาท ลดลงจากปีก่อนซึ่งอยู่ที่ 23,779.49 บาท (ลดลง 177.86 บาท)

รูปที่ 12 ค่าจ้างที่แท้จริงเฉลี่ย (Real average earnings)

ตาราง 13 ค่าจ้างที่แท้จริงเฉลี่ย (Real average earnings)

ประเทศ/ปี	2561	2562	2563	2564	2565	2566	2567	หน่วย
ไทย	23,958.22	22,970.78	23,166.75	24,058.55	22,680.18	23,779.49	23,601.63	บาท
ไต้หวัน	53,670.21	54,477.11	55,346.18	56,127.00	56,378.82	55,363.91	56,582.88	ดอลลาร์ไต้หวันใหม่
ญี่ปุ่น	341,681.83	346,017.73	345,068.19	352,888.59	350,640.69	340,728.12	364,463.21	เยน
เกาหลีใต้	2,903,989.36	3,008,652.10	3,094,185.76	3,101,418.74	2,979,200.40	1,953,021.71	2,995,455.18	วอน
สหรัฐอเมริกา	4,590.26	4,655.68	4,931.12	4,990.96	4,781.08	4,777.62	4,802.70	เหรียญ

แปลงค่าเงินเทียบเงินบาท ณ (วันที่ 4 กันยายน 2568)

ประเทศ/รายปี	2561	2562	2563	2564	2565	2566	2567	หน่วย
ไทย ³	23,958.22	22,970.78	23,166.75	24,058.55	22,680.18	23,779.49	23,601.63	บาท
ไต้หวัน ²	56,353.72	57,200.97	58,113.49	58,933.35	59,197.77	58,132.11	59,412.02	บาท
ญี่ปุ่น ¹	82,022.92	82,812.16	82,470.13	83,858.68	83,093.78	80,762.65	80,181.91	บาท
เกาหลีใต้ ¹	66,791.31	69,199.04	71,164.88	71,333.78	68,520.10	67,920.08	68,895.47	บาท
สหรัฐอเมริกา ¹	148,357.04	150,471.43	159,371.63	161,307.73	154,522.62	154,414.69	155,223.22	บาท

ที่มา : ¹ ข้อมูล ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ สหรัฐอเมริกา จาก OECD.Stats

² ข้อมูล ไต้หวัน จาก DGBAS: Directorate-General of Budget, Accounting and Statistics, Executive Yuan, R.O.C. (Taiwan)

³ ไทย จากสำนักงานสถิติแห่งชาติ

หมายเหตุ : รวบรวมข้อมูลโดยกองเศรษฐกิจการแรงงาน

3. สัดส่วนค่าจ้างขั้นต่ำคิดเป็นร้อยละของค่าจ้างมัธยฐาน (Minimum wage as percentage of median wage)

ค่าจ้างมัธยฐานเป็นตัวชี้วัดที่ใช้ในการเปรียบเทียบค่าจ้างระหว่างประเทศ โดยเฉพาะในประเทศพัฒนาแล้ว เนื่องจากเป็นตัวแทนที่สะท้อนค่าจ้างทั่วไปได้ดีกว่าค่าจ้างเฉลี่ย ซึ่งอาจถูกบิดเบือนไปจากค่าจ้างที่สูงหรือค่าจ้างที่ต่ำมากในบางกลุ่มแรงงาน การใช้ค่าจ้างมัธยฐานจึงทำให้เห็นภาพที่เป็นกลางมากกว่า

ในส่วนของการกำหนดค่าจ้างขั้นต่ำ ประเทศพัฒนาแล้วจะใช้อัตราส่วนค่าจ้างขั้นต่ำเมื่อเทียบกับค่าจ้างมัธยฐาน ซึ่งอยู่ในช่วงร้อยละ 35 ถึงร้อยละ 60 อัตราส่วนนี้สะท้อนให้เห็นถึงระดับการคุ้มครองแรงงานที่ได้รับค่าจ้างต่ำ ในขณะที่ในประเทศกำลังพัฒนา อัตราส่วนนี้จะสูงกว่า เนื่องจากผู้ที่ได้รับค่าจ้างเฉลี่ยในประเทศเหล่านี้มีรายได้ค่อนข้างต่ำ ค่าจ้างขั้นต่ำจึงมีสัดส่วนที่สูงกว่าค่าจ้างมัธยฐาน (ซึ่งในปี 2567 ยังไม่มีการเผยแพร่ข้อมูล)

เมื่อนำข้อมูลทั้ง 4 ประเทศ เปรียบเทียบกัน จะพบว่า สัดส่วนค่าจ้างขั้นต่ำต่อค่าจ้างมัธยฐานของสหรัฐอเมริกามีสัดส่วนที่ลดลงจากปีก่อน ในขณะที่ไทย ญี่ปุ่นและเกาหลีใต้มีสัดส่วนค่าจ้างขั้นต่ำต่อค่าจ้างมัธยฐานของค่าจ้างเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า ซึ่งในปี 2566 ประเทศไทยมีสัดส่วนค่าจ้างขั้นต่ำต่อค่าจ้างมัธยฐานมากที่สุดอยู่ที่ร้อยละ 72.36 รองลงมาคือ เกาหลีใต้อยู่ที่ร้อยละ 60.95 ส่วนสหรัฐอเมริกามีสัดส่วนค่าจ้างขั้นต่ำต่อค่าจ้างมัธยฐานต่ำที่สุดอยู่ที่ร้อยละ 25.96 ทั้งนี้ ในแต่ละประเทศมีสัดส่วนค่าจ้างที่ไม่เท่ากัน เมื่อแยกเป็นรายประเทศ จะพบว่า

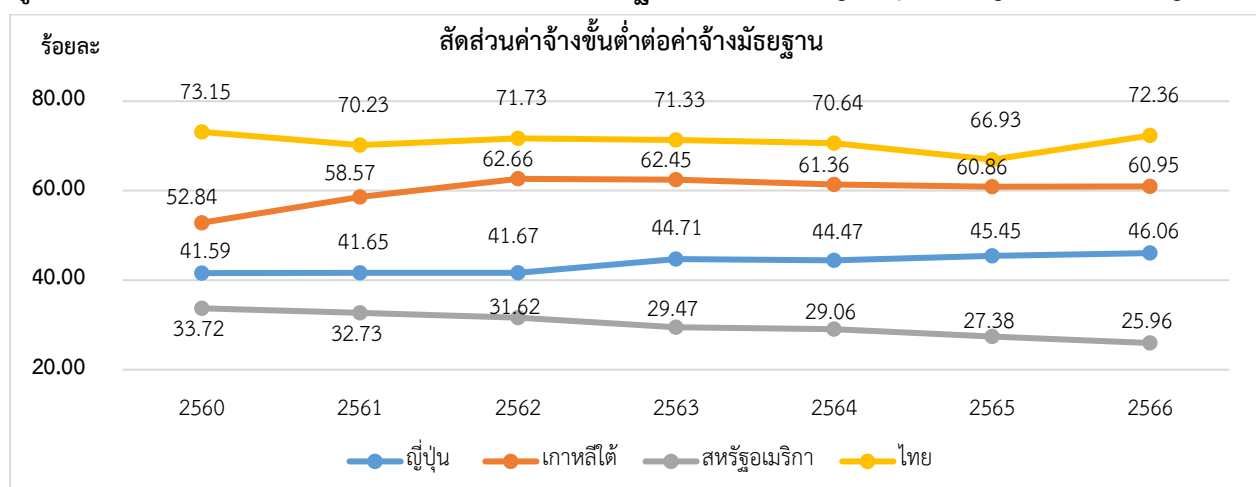
- ไทย สัดส่วนค่าจ้างขั้นต่ำต่อค่าจ้างมัธยฐานในปี 2566 อยู่ที่ร้อยละ 72.36 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 66.93 (เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.43)

- ญี่ปุ่น สัดส่วนค่าจ้างขั้นต่ำต่อค่าจ้างมัธยฐานในปี 2566 อยู่ที่ร้อยละ 46.06 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 45.65 (เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.36)

- เกาหลีใต้ สัดส่วนค่าจ้างขั้นต่ำต่อค่าจ้างมัธยฐานในปี 2566 อยู่ที่ร้อยละ 60.95 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 60.86 (เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.09)

- สหรัฐอเมริกา สัดส่วนค่าจ้างขั้นต่ำต่อค่าจ้างมัธยฐานในปี 2566 อยู่ที่ร้อยละ 25.96 ลดลงจากปีก่อนซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 27.38 (ลดลงร้อยละ 1.42)

รูปที่ 13 สัดส่วนค่าจ้างขั้นต่ำคิดเป็นร้อยละของค่าจ้างมัธยฐาน (Minimum wage as percentage of median wage)

ตารางที่ 14 สัดส่วนค่าจ้างขั้นต่ำคิดเป็นร้อยละของค่าจ้างมาตรฐาน

(Minimum wage as percentage of median wage)

ประเทศ/รายปี	2561	2562	2563	2564	2565	2566
ไทย	70.23	71.73	71.33	70.64	66.93	72.36
ญี่ปุ่น	41.65	41.67	44.71	44.47	45.45	46.06
เกาหลีใต้	58.57	62.66	62.45	61.36	60.86	60.95
สหรัฐอเมริกา	32.73	31.62	29.47	29.06	27.38	25.96

ที่มา : Organization for Economic Co-operation and Development (OECD), KDI FOCUS (Employment Effect of Minimum Wage Increase), cepr.org (Optimal minimum wages)

หมายเหตุ 1. ข้อมูลปี 2567 OECD ไม่มีการเผยแพร่ข้อมูล

2. รวบรวมข้อมูลโดยกองเศรษฐกิจการแรงงาน

4. ค่าจ้างขั้นต่ำต่อชั่วโมง (Minimum wage per hour)

ค่าจ้างขั้นต่ำต่อชั่วโมง (Minimum wage per hour) เมื่อพิจารณาข้อมูลของ 4 ประเทศ/เขตเศรษฐกิจพบว่าในแต่ละปีส่วนใหญ่ค่าจ้างจะสูงขึ้นเรื่อยๆ และในปี 2567 ประเทศที่มีอัตราค่าจ้างขั้นต่ำต่อชั่วโมงสูงที่สุดคือ สหรัฐอเมริกาซึ่งอยู่ที่ 234.28 บาทต่อชั่วโมง รองลงมาคือเกาหลีใต้ซึ่งอยู่ที่ 232.77 บาทต่อชั่วโมง เมื่อแยกเป็นรายประเทศ จะพบว่า

- **ไต้หวัน** ค่าจ้างขั้นต่ำต่อชั่วโมงในปี 2567 อยู่ที่ 200.17 บาท/ชั่วโมง เพิ่มขึ้นจากปีก่อนที่ 192.80 บาท/ชั่วโมง (เพิ่มขึ้น 7.37 บาท/ชั่วโมง)

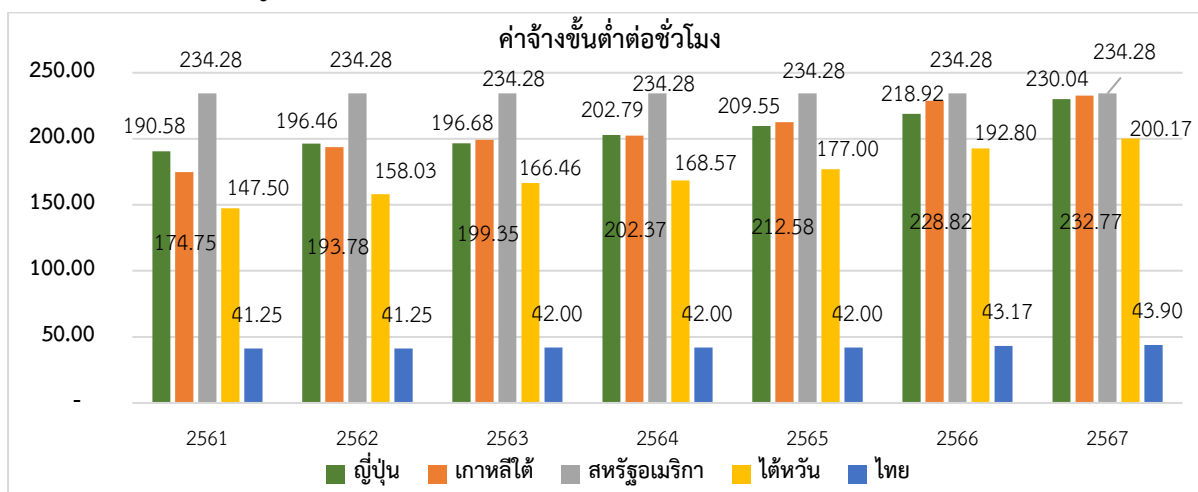
- **ญี่ปุ่น** ค่าจ้างขั้นต่ำต่อชั่วโมงในปี 2567 อยู่ที่ 230.04 บาท/ชั่วโมง เพิ่มขึ้นจากปีก่อนอยู่ที่ 218.92 บาท/ชั่วโมง (เพิ่มขึ้น 11.12 บาท/ชั่วโมง)

- **เกาหลีใต้** ค่าจ้างขั้นต่ำต่อชั่วโมงในปี 2567 อยู่ที่ 232.77 บาท/ชั่วโมง เพิ่มขึ้นจากปีก่อนอยู่ที่ 228.82 บาท/ชั่วโมง (เพิ่มขึ้น 3.95 บาท/ชั่วโมง)

- **สหรัฐอเมริกา** ค่าจ้างขั้นต่ำต่อชั่วโมงในปี 2567 อยู่ที่ 234.28 บาท/ชั่วโมง คงที่จากปีก่อน

- **ไทย** ค่าจ้างขั้นต่ำต่อชั่วโมงในปี 2567 อยู่ที่ 43.90 บาท/ชั่วโมง เพิ่มขึ้นเล็กน้อยจากปีก่อนอยู่ที่ 43.17 บาท/ชั่วโมง (เพิ่มขึ้น 0.73 บาท/ชั่วโมง)

รูปที่ 14 ค่าจ้างขั้นต่ำต่อชั่วโมง (Minimum wage per hour)

ตาราง 15 ค่าจ้างขั้นต่ำต่อชั่วโมง (Minimum wage per hour)

ประเทศ/รายปี	2561	2562	2563	2564	2565	2566	2567	หน่วย
ไทย	330	330	336	336	336	345.36	351	บาท/วัน
ไต้หวัน	140	150	158	160	168	183	190	ดอลลาร์ไต้หวันใหม่/ช.ม.
ญี่ปุ่น	874	901	902	930	961	1,004	1,055	เยน/ช.ม.
เกาหลีใต้	7,530	8,350	8,590	8,720	9,160	9,860	10,030	วอน/ช.ม.
สหรัฐอเมริกา	7.25	7.25	7.25	7.25	7.25	7.25	7.25	เหรียญ/ช.ม.

แปลงค่าเงินเทียบเงินบาท ณ (วันที่ 4 กันยายน 2568)

ประเทศ/รายปี	2561	2562	2563	2564	2565	2566	2567	หน่วย/ช.ม.
ไทย	41.25	41.25	42.00	42.00	42.00	43.17	43.90	บาท
ไต้หวัน	147.50	158.03	166.46	168.57	177.00	192.80	200.17	บาท
ญี่ปุ่น	190.58	196.46	196.68	202.79	209.55	218.92	230.04	บาท
เกาหลีใต้	174.75	193.78	199.35	202.37	212.58	228.82	232.77	บาท
สหรัฐอเมริกา	234.28	234.28	234.28	234.28	234.28	234.28	234.28	บาท

ที่มา : กระทรวงแรงงาน, National Statistics Taiwan, National Statistics of Japan, Statistics Korea, Economically Active Population Survey, U.S.

Bureau of Labor Statistics

หมายเหตุ : รวบรวมข้อมูลโดยกองเศรษฐกิจการแรงงาน, ค่าจ้างขั้นต่ำต่อเดือน คือ 1 เดือนนับวันทำงาน 22 วัน ทำงาน 1 วันเท่ากับ 8 ชั่วโมง

กลุ่มที่ 3 เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

(Sustainable Development Goals : SDGs)

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนเป้าหมายที่ 8 ส่งเสริมการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง
ครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่และมีผลิตภาพ และงานที่มีคุณค่าสำหรับทุกคน

ข้อมูลเกี่ยวกับ SDGs

ที่ประชุมสมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติ (United Nations General Assembly: UNGA) สมัยสามัญ ครั้งที่ 70 เมื่อวันที่ 25 กันยายน พ.ศ. 2558 โดยประเทศสมาชิกจำนวน 193 ประเทศ ให้การรับรองวาระการพัฒนาที่ยั่งยืน ค.ศ. 2030 (2030 Agenda for Sustainable Development) เพื่อเป็นกรอบการบรรลุการพัฒนาในระดับระหว่างประเทศภายในปี พ.ศ. 2573 (ค.ศ. 2030) ซึ่งประกอบไปด้วยเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) จำนวน 17 เป้าหมาย และภายใต้หนึ่งเป้าหมายมีเป้าหมายย่อยที่เรียกว่าเป้าประสงค์ (Targets) จำนวนทั้งสิ้น 169 เป้าประสงค์ และตัวชี้วัด (Indicators) ภายใต้เป้าประสงค์อีกจำนวน 232 ตัวชี้วัด โดยมีรายละเอียดดังนี้

เป้าหมายที่ 1 : ขจัดความยากจนทุกรูปแบบในทุกพื้นที่

เป้าหมายที่ 2 : ยุติความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหารและยกระดับโภชนาการและส่งเสริมเกษตรกรรมที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ 3 : สร้างหลักประกันว่าคนมีชีวิตที่มีสุขภาพดีและส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดีสำหรับทุกคนในทุกวัย

เป้าหมายที่ 4 : สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียม และสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต

เป้าหมายที่ 5 : บรรลุความเท่าเทียมระหว่างเพศ และเสริมอำนาจให้แก่สตรีและเด็กหญิง

เป้าหมายที่ 6 : สร้างหลักประกันว่าจะมีการจัดให้มีน้ำและสุขอนามัยสำหรับทุกคนและมีการบริหารจัดการที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ 7 : สร้างหลักประกันให้ทุกคนสามารถเข้าถึงพลังงานสมัยใหม่ที่ยั่งยืนในราคาที่ย่อมเยา

เป้าหมายที่ 8 : ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่ มีผลิตภาพ และการมีงานที่มีคุณค่าสำหรับทุกคน

เป้าหมายที่ 9 : สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่สามารถรองรับต่อการเปลี่ยนแปลง ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม

เป้าหมายที่ 10 : ลดความไม่เสมอภาคภายในประเทศและระหว่างประเทศ

เป้าหมายที่ 11 : ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความครอบคลุม ปลอดภัย มีภูมิคุ้มกันและยั่งยืน

เป้าหมายที่ 12 : สร้างหลักประกันให้มีรูปแบบการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ 13 : ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบที่เกิดขึ้น

เป้าหมายที่ 14 : อนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากมหาสมุทร ทะเล และทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ 15 : ปกป้อง พื้นฟู และสนับสนุนการใช้ระบบนิเวศบนบกอย่างยั่งยืน จัดการป่าไม้อย่างยั่งยืนต่อสู้การกลายสภาพเป็นทะเลทราย หยุดการเสื่อมโทรมของที่ดินและพื้นสภาพดิน และหยุดยั้งการสูญเสียมลพิษทางชีวภาพ

เป้าหมายที่ 16 : ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคนเข้าถึงความยุติธรรม และสร้างสถาบันที่มีประสิทธิภาพ รับผิดชอบ และครอบคลุมในทุกระดับ

เป้าหมายที่ 17 : เสริมความเข้มแข็งให้แก่กลไกการดำเนินงานและฟื้นฟูหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน¹ (ศูนย์วิจัยและสนับสนุนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน)

¹ ศูนย์วิจัยและสนับสนุนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน. 2022. ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับ SDGs. สืบค้นเมื่อ 30 กรกฎาคม 2568.

<https://www.sdgmove.com/intro-to-sdgs/>

ในการดำเนินงานขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) กระทรวงแรงงานได้รับมอบหมายตามมติที่ประชุมคณะกรรมการเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (กพย.) ครั้งที่ 1/2563 เมื่อวันที่ 14 กันยายน 2563 ให้เป็นหน่วยงานรับผิดชอบและประสานงานหลักการขับเคลื่อนดำเนินงานตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในระดับเป้าหมายย่อย (Target) ภายใต้เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน เป้าหมายที่ 8 ส่งเสริมการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่และมีผลผลิตภาพ และการมีงานที่มีคุณค่าสำหรับทุกคน จำนวน 4 เป้าหมายย่อย 6 ตัวชี้วัด ได้แก่

1) เป้าหมายย่อยที่ 8.5 จำนวน 2 ตัวชี้วัด ได้แก่

ตัวชี้วัดที่ 8.5.1 รายได้เฉลี่ยต่อชั่วโมงของลูกจ้างหญิงและชาย จำแนกตามเพศ อาชีพ อายุ และความพิการ หน่วยงานจัดเก็บข้อมูล กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (ดท.) สำนักงานสถิติแห่งชาติ (สสช.)

ตัวชี้วัดที่ 8.5.2 อัตราการว่างงาน จำแนกตามเพศ อายุ และความพิการ หน่วยงานจัดเก็บข้อมูล (ดท.) (สสช.) กรมกิจการผู้สูงอายุ (พม.)

2) เป้าหมายย่อยที่ 8.6 จำนวน 1 ตัวชี้วัด ได้แก่

ตัวชี้วัดที่ 8.6.1 สัดส่วนของเยาวชน (15-64 ปี) ที่ไม่ได้อยู่ในภาคการศึกษา การจ้างงานหรือการฝึกอบรม หน่วยงานจัดเก็บข้อมูล (ดท.) (สสช.)

3) เป้าหมายย่อยที่ 8.8 จำนวน 2 ตัวชี้วัด ได้แก่

ตัวชี้วัดที่ 8.8.1 อัตราความถี่ของการบาดเจ็บร้ายแรง และไม่ร้ายแรง จากการทำงาน จำแนกตามเพศ และสถานะแรงงานต่างด้าว หน่วยงานจัดเก็บข้อมูล กระทรวงสาธารณสุข (สธ.) กระทรวงแรงงาน (รง.)

ตัวชี้วัดที่ 8.8.2 ระดับการปฏิบัติตามสิทธิแรงงานในประเทศ (เสรีภาพในการสมาคมและการเจรจาต่อรองร่วม) โดยยึดหลักธรรมนูญของ ILO และกฎหมายภายในประเทศ จำแนกตามเพศ และสถานะแรงงานต่างด้าว ยังไม่มีหน่วยงานจัดเก็บข้อมูล

4) เป้าหมายย่อยที่ 8.b จำนวน 1 ตัวชี้วัด ได้แก่

ตัวชี้วัดที่ 8.b.1 การมียุทธศาสตร์การจ้างงานเยาวชนระดับประเทศที่ดำเนินการและพัฒนา ในฐานะที่เป็นยุทธศาสตร์ที่สำคัญหรือในฐานะที่เป็นส่วนของยุทธศาสตร์ การจ้างงานของประเทศ ยังไม่มีหน่วยงานจัดเก็บข้อมูล

1. เป้าหมายย่อยที่ 8.5 บรรลุการจ้างงานเต็มที่และมีผลิตภาพ และการมีงานที่มีคุณค่าสำหรับหญิงและชายทุกคน รวมถึงเยาวชนและผู้มีภาวะทุพพลภาพ และให้มีการจ่ายค่าจ้างที่เท่าเทียมสำหรับงานที่มีคุณค่าเท่าเทียมกัน ภายในปี พ.ศ. 2573

1.1) ตัวชี้วัดที่ 8.5.1 รายได้เฉลี่ยต่อชั่วโมงของลูกจ้างหญิงและชาย จำแนกตามเพศ อาชีพ อายุ และความพิการ^[1]

ตารางที่ 16 รายได้เฉลี่ยต่อชั่วโมงของลูกจ้างหญิงและชาย ประเทศเกาหลีใต้ จำแนกตามอาชีพ (สกุลเงินบาท)^[2]

อาชีพ	ปี						
	2561	2562	2563	2564	2565	2566	2567
1. ผู้จัดการ (Managers)	1,300.02	1,458.49	1,375.86	1,424.37	1,701.95	n/a	n/a
2. ผู้เชี่ยวชาญ (Professionals)	601.73	627.44	587.61	599.83	677.62	n/a	n/a
3. ช่างเทคนิคและผู้ประกอบวิชาชีพ ^[3] (Technicians and associate professionals)	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
4. พนักงานสนับสนุนเสมือน (Clerical support workers)	576.28	605.33	551.73	570.87	648.64	n/a	n/a
5. พนักงานบริการและขาย (Service and sales workers)	376.57	398.21	376.17	384.42	417.39	n/a	n/a
6. คนงานเกษตรป่าไม้และประมงที่มีฝีมือ (Skilled agricultural, forestry and fishery workers)	327.50	339.99	346.98	358.20	369.65	n/a	n/a
7. คนงานหัตถกรรมและการค้า (Craft and related trades workers)	440.73	460.82	440.45	448.98	498.00	n/a	n/a
8. ผู้ควบคุมโรงงานและเครื่องจักรและผู้ประกอบ (Plant and machine operators, and assemblers)	420.85	448.46	429.96	433.65	487.36	n/a	n/a
9. พนักงาน/ คนงานทั่วไป (Elementary occupations)	287.37	306.83	295.85	294.11	328.82	n/a	n/a

ที่มา : International Labour Organization (ILO): ILOSTAT database

หมายเหตุ : [1] ข้อมูลอายุ ความพิการ และข้อมูลปี 2566 - 2567 ILO ไม่มีการเผยแพร่ข้อมูล

[2] อาชีพทางเทคนิคและผู้ประกอบวิชาชีพ (Technicians and associate professionals) ไม่มีการเผยแพร่ข้อมูล

[3] แปลงค่าเงินเทียบเงินบาท ณ วันที่ 29 สิงหาคม 2568

ตารางที่ 17 รายได้เฉลี่ยต่อชั่วโมงของลูกจ้างหญิงและชาย ประเทศเกาหลีใต้ จำแนกตามเพศและอาชีพ (สกุลเงินบาท)^[1]

อาชีพ	เพศ ^[2]	ปี						
		2561	2562	2563	2564	2565	2566	2567
1. ผู้จัดการ (Managers)	หญิง	1,206.10	1,353.17	1,250.95	1,268.33	1,532.58	n/a	n/a
	ชาย	1,512.01	1,688.07	1,599.30	1,664.88	1,979.15	n/a	n/a
2. ผู้เชี่ยวชาญ (Professionals)	หญิง	510.75	542.35	511.67	521.19	592.60	n/a	n/a
	ชาย	811.14	836.73	784.39	800.69	909.30	n/a	n/a
3. พนักงานสนับสนุนเสมียน (Clerical support workers)	หญิง	518.26	551.16	506.00	525.44	605.27	n/a	n/a
	ชาย	760.72	797.08	723.66	748.85	847.23	n/a	n/a
4. พนักงานบริการและขาย (Service and sales workers)	หญิง	334.40	363.25	345.05	354.58	384.83	n/a	n/a
	ชาย	554.62	570.52	542.85	552.51	604.24	n/a	n/a
5. คนงานเกษตรป่าไม้และประมงที่มีฝีมือ (Skilled agricultural, forestry and fishery workers)	หญิง	320.04	318.83	336.35	322.29	340.67	n/a	n/a
	ชาย	384.12	397.68	403.12	421.66	437.36	n/a	n/a
6. คนงานหัตถกรรมและการค้า (Craft and related trades workers)	หญิง	333.10	354.97	341.73	341.39	386.58	n/a	n/a
	ชาย	524.73	544.57	518.74	530.98	590.92	n/a	n/a
7. ผู้ควบคุมโรงงานและเครื่องจักรและผู้ประกอบ (Plant and machine operators, and assemblers)	หญิง	386.79	425.14	394.28	395.68	449.23	n/a	n/a
	ชาย	495.87	525.31	503.15	508.00	570.18	n/a	n/a
8. พนักงาน/ คนงานทั่วไป (Elementary occupations)	หญิง	305.64	328.24	311.21	313.37	350.12	n/a	n/a
	ชาย	345.76	368.32	357.87	353.31	395.81	n/a	n/a

ที่มา : International Labour Organization (ILO): ILOSTAT database

หมายเหตุ : [1] แปลงค่าเงินเทียบเงินบาท ณ วันที่ 29 สิงหาคม 2568

[2] ข้อมูลอายุ ความพิการ และข้อมูลปี 2566 - 2567 ILO ไม่มีการเผยแพร่ข้อมูล

อัตรารายได้เฉลี่ยต่อชั่วโมงของประเทศเกาหลีใต้ เมื่อจำแนกตามเพศและอาชีพ แสดงให้เห็นว่า รายได้เฉลี่ยต่อชั่วโมงทุกอาชีพมีอัตราเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง แต่ในปี 2563 อัตราค่าจ้างเฉลี่ยส่วนใหญ่เกือบทุกอาชีพทั้งเพศหญิงและเพศชายลดลงเล็กน้อย ซึ่งอาจเป็นผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-19 ที่มีต่อตลาดแรงงาน อย่างไรก็ตาม เพศชายมีรายได้เฉลี่ยต่อชั่วโมงสูงกว่าเพศหญิงในทุกอาชีพ โดยในปี 2565 เพศชายมีรายได้เฉลี่ยต่อชั่วโมงสูงกว่าเพศหญิงในทุกอาชีพ

ตารางที่ 18 รายได้เฉลี่ยต่อชั่วโมงของลูกจ้างหญิงและชาย ประเทศสหรัฐอเมริกา จำแนกตามอาชีพ (สกุลเงินบาท)^[1]

อาชีพ ^[2]	ปี						
	2561	2562	2563	2564	2565	2566	2567
1. ผู้จัดการ (Managers)	1,310.13	1,353.73	1,524.28	1,505.55	1,582.43	1,784.31	1,964.22
2. ผู้เชี่ยวชาญ (Professionals)	1,285.90	1,328.54	1,402.19	1,424.80	1,578.55	1,699.36	1,906.08
3. ช่างเทคนิคและผู้ประกอบวิชาชีพ (Technicians and associate professionals)	943.19	974.52	1,078.53	1,062.06	1,133.12	1,242.62	1,435.78
4. พนักงานสนับสนุนเสมียน (Clerical support workers)	667.02	704.16	767.15	854.36	861.47	858.88	969.68
5. พนักงานบริการและขาย (Service and sales workers)	607.58	622.12	752.29	707.71	796.22	827.55	874.07
6. คนงานเกษตรป่าไม้และประมงที่มีฝีมือ (Skilled agricultural, forestry and fishery workers)	520.69	601.77	563.33	629.55	713.21	862.44	723.87
7. คนงานหัตถกรรมและการค้า (Craft and related trades workers)	790.08	840.15	921.22	908.95	1,002.30	1,001.33	1,050.11
8. ผู้ควบคุมโรงงานและเครื่องจักรและผู้ประกอบ (Plant and machine operators, and assemblers)	707.07	703.19	763.92	803.97	866.64	883.76	929.62
9. พนักงาน/ คนงานทั่วไป (Elementary occupations)	579.80	589.49	685.43	686.72	714.50	756.17	787.50

ที่มา : International Labour Organization (ILO): ILOSTAT database

หมายเหตุ : [1] แปลงค่าเงินเทียบเงินบาท ณ วันที่ 29 สิงหาคม 2568

[2] ข้อมูลอายุ ความพิการ และข้อมูลปี 2566 - 2567 ILO ไม่มีการเผยแพร่ข้อมูล

ตารางที่ 19 รายได้เฉลี่ยต่อชั่วโมงของลูกจ้างหญิงและชาย ประเทศสหรัฐอเมริกา จำแนกตามเพศและอาชีพ (สกุลเงินบาท)^[1]

อาชีพ	เพศ ^[2]	ปี						
		2561	2562	2563	2564	2565	2566	2567
1. ผู้จัดการ (Managers)	หญิง	1341.82	1402.00	1558.11	1500.84	1709.47	1,794.81	1,592.44
	ชาย	1590.20	1629.96	1852.07	1869.58	1848.79	2,204.03	2,252.26
2. ผู้เชี่ยวชาญ (Professionals)	หญิง	1334.16	1386.32	1441.03	1489.90	1656.58	1,786.79	1,679.81
	ชาย	1597.13	1638.34	1756.52	1753.23	1933.77	2,076.38	2,189.48
3. ช่างเทคนิคและผู้ประกอบวิชาชีพ (Technicians and associate professionals)	หญิง	984.76	998.62	1092.35	1069.74	1159.46	1,240.07	1,286.63
	ชาย	1145.24	1205.05	1384.50	1371.73	1438.48	1,615.73	1,642.27
4. พนักงานสนับสนุนเสมียน (Clerical support workers)	หญิง	737.47	767.75	833.40	903.06	936.98	918.38	955.27
	ชาย	795.83	870.6	958.50	1132.47	1073.02	1,104.39	1,015.46
5. พนักงานบริการและขาย (Service and sales workers)	หญิง	623.68	645.20	739.66	710.12	811.15	825.74	773.40
	ชาย	787.81	1015.03	988.04	923.85	1018.68	1,081.04	1,011.57
6. คนงานเกษตรป่าไม้และประมงที่มีฝีมือ (Skilled agricultural, forestry and fishery workers)	หญิง	550.37	507.70	511.34	753.89	766.29	822.45	606.43
	ชาย	597.42	724.71	660.88	702.10	814.43	1,014.3	758.52
7. คนงานหัตถกรรมและการค้า (Craft and related trades workers)	หญิง	634.99	640.09	806.77	752.43	789.99	782.34	816.12
	ชาย	933.70	999.35	1079.22	1071.93	1189.73	1,192.65	1,092.15
8. ผู้ควบคุมโรงงานและเครื่องจักรและผู้ประกอบ (Plant and machine operators, and assemblers)	หญิง	643.74	670.73	776.13	736.02	862.21	835.58	794.11
	ชาย	834.86	824.28	881.54	948.65	1007.74	1,038.01	964.33
9. พนักงาน/ คนงานทั่วไป (Elementary occupations)	หญิง	555.84	571.89	676.93	699.54	691.52	753.52	654.64
	ชาย	696.99	706.47	811.51	806.77	854.19	895.04	842.01

ที่มา : International Labour Organization (ILO): ILOSTAT database หมายเหตุ : [1] แปลงค่าเงินเทียบเงินบาท ณ วันที่ 29 สิงหาคม 2568 [2] อายุและความพิการ ILO ไม่มีการเผยแพร่ข้อมูล

อัตรารายได้เฉลี่ยต่อชั่วโมงของประเทศไทยเมื่อจำแนกตามเพศและอาชีพ แสดงให้เห็นว่า ในปี 2567 เพศชายมีรายได้เฉลี่ยต่อชั่วโมงสูงกว่าเพศหญิงในทุกอาชีพ โดยอาชีพผู้เชี่ยวชาญ (Professionals) เพศหญิงมีรายได้เฉลี่ยต่อชั่วโมงมากที่สุดที่ 1,679.81 บาท/ชั่วโมง และอาชีพผู้จัดการ (Managers) เพศชายรายได้เฉลี่ยต่อชั่วโมงมากที่สุดที่ 2,252.26บาท/ชั่วโมง อย่างไรก็ตาม อาชีพ คนงานเกษตรป่าไม้และประมงที่มีฝีมือ มีรายได้เฉลี่ยต่อชั่วโมงน้อยที่ทั้งเพศชายและเพศหญิงที่ 606.43 บาท/ชั่วโมง และ 758.52 บาท/ชั่วโมง ตามลำดับ

ตารางที่ 20 รายได้เฉลี่ยต่อชั่วโมงของลูกจ้างหญิงและชาย ประเทศไทย จำแนกตามอาชีพ (สกุลเงินบาท)

อาชีพ ^[1]	ปี						
	2561	2562	2563	2564	2565	2566	2567
1. ผู้จัดการ (Managers)	181.87	193.73	205.91	184.09	187.75	192.37	178.57
2. ผู้เชี่ยวชาญ (Professionals)	178.66	180.86	200.38	190.48	185.54	187.73	174.57
3. ช่างเทคนิคและผู้ประกอบวิชาชีพ (Technicians and associate professionals)	124.87	127.79	137.32	130.27	133.01	137.51	126.53
4. พนักงานสนับสนุนเสมือน (Clerical support workers)	89.42	91.51	95.36	91.51	93.82	97.78	91.41
5. พนักงานบริการและขาย (Service and sales workers)	65.47	66.24	66.73	68.16	68.93	69.62	69.19
6. คนงานเกษตรป่าไม้และประมงที่มีฝีมือ (Skilled agricultural, forestry and fishery workers)	41.71	43.52	44.58	48.24	52.28	50.02	52.29
7. คนงานหัตถกรรมและการค้า (Craft and related trades workers)	58.20	61.04	63.65	63.63	67.38	69.47	66.32
8. ผู้ควบคุมโรงงานและเครื่องจักรและผู้ประกอบ (Plant and machine operators, and assemblers)	61.11	63.68	68.21	65.87	69.96	71.29	68.56
9. พนักงาน/ คนงานทั่วไป (Elementary occupations)	42.41	43.64	45.41	46.80	48.09	50.90	51.02

ที่มา : International Labour Organization (ILO): ILOSTAT database

หมายเหตุ : [1] ข้อมูลอายุ ความพิการ และข้อมูลปี 2566 - 2567 ILO ไม่มีการเผยแพร่ข้อมูล

ตารางที่ 21 รายได้เฉลี่ยต่อชั่วโมงของลูกจ้างหญิงและชาย ประเทศไทย จำแนกตามเพศอาชีพ (สกุลเงินบาท)

อาชีพ	เพศ ^[1]	ปี						
		2561	2562	2563	2564	2565	2566	2567
1. ผู้จัดการ (Managers)	หญิง	187.11	201.28	209.28	186.67	190.76	195.92	193.02
	ชาย	178.44	188.94	203.70	182.38	185.6	189.64	167.82
2. ผู้เชี่ยวชาญ (Professionals)	หญิง	171.98	176.55	192.58	184.30	176.01	180.27	168.37
	ชาย	189.94	188.30	214.00	201.66	201.97	201.66	186.38
3. ช่างเทคนิคและผู้ประกอบวิชาชีพ (Technicians and associate professionals)	หญิง	113.56	116.96	126.34	120.14	121.51	125.39	119.53
	ชาย	137.70	140.79	150.04	143.13	147.75	152.95	136.73
4. พนักงานสนับสนุนเสมือน (Clerical support workers)	หญิง	88.09	90.43	95.31	90.73	92.96	97.09	91.02
	ชาย	92.40	94.04	95.46	93.40	95.90	99.51	92.45
5. พนักงานบริการและขาย (Service and sales workers)	หญิง	58.49	59.33	60.73	63.73	61.69	63.27	62.62
	ชาย	73.67	74.91	74.52	73.61	78.43	78.03	78.40
6. คนงานเกษตรป่าไม้และประมงที่มีฝีมือ (Skilled agricultural, forestry and fishery workers)	หญิง	38.13	39.79	40.79	45.43	50.62	47.37	48.89
	ชาย	43.89	45.71	46.92	49.86	53.18	51.55	53.93
7. คนงานหัตถกรรมและการค้า (Craft and related trades workers)	หญิง	48.03	51.21	53.35	54.31	57.33	59.31	56.32
	ชาย	60.79	63.21	65.89	65.67	69.54	71.73	68.72
8. ผู้ควบคุมโรงงานและเครื่องจักรและผู้ประกอบ (Plant and machine operators, and assemblers)	หญิง	54.03	56.60	61.95	57.97	66.27	63.07	59.80
	ชาย	64.57	67.16	71.10	69.36	71.76	75.06	72.33
9. พนักงาน/ คนงานทั่วไป (Elementary occupations)	หญิง	42.60	43.90	45.81	47.52	48.39	51.76	51.06
	ชาย	42.24	43.40	45.07	46.12	47.79	50.04	50.99

ที่มา : International Labour Organization (ILO): ILOSTAT database

หมายเหตุ : [1] อายุและความพิการ ILO ไม่มีการเผยแพร่ข้อมูล

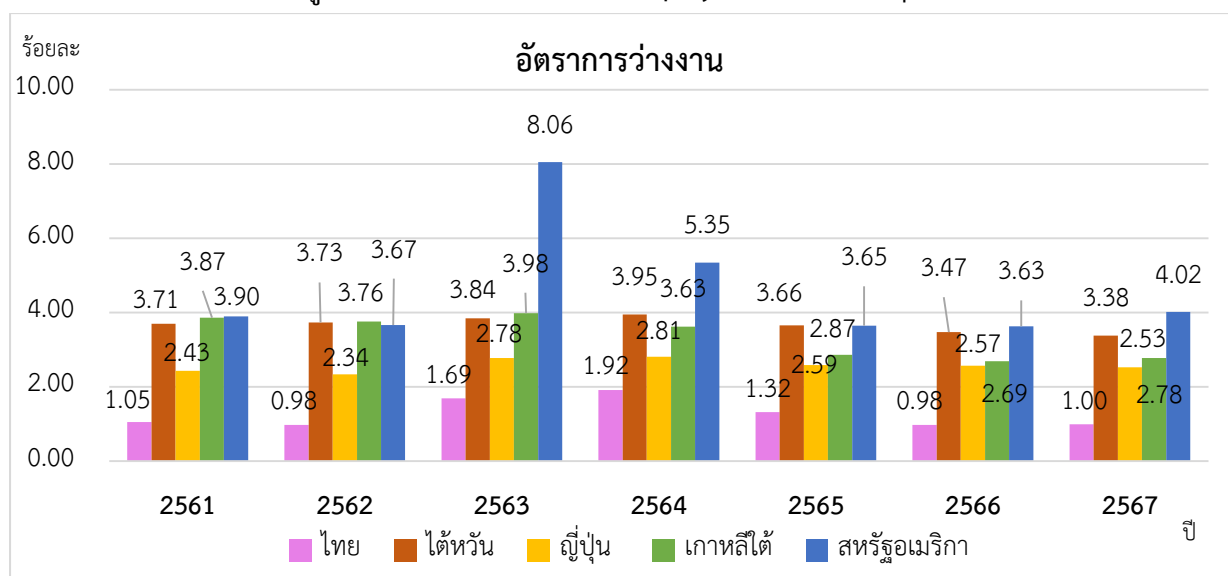
อัตรารายได้เฉลี่ยต่อชั่วโมงของประเทศไทย เมื่อจำแนกตามเพศและอาชีพ แสดงให้เห็นว่า ในปี 2567 ส่วนใหญ่เพศชายมีรายได้เฉลี่ยต่อชั่วโมงสูงกว่าเพศหญิงในทุกอาชีพ ยกเว้นอาชีพพนักงาน/คนงานทั่วไป เพศหญิงมีรายได้เฉลี่ยต่อชั่วโมงสูงกว่าเพศชาย ขณะที่อาชีพผู้จัดการ (Managers) เพศชายมีรายได้เฉลี่ยต่อชั่วโมงมากที่สุดที่ 193.02 บาท/ชั่วโมง และอาชีพผู้เชี่ยวชาญ (Professionals) เพศหญิงมีรายได้เฉลี่ยต่อชั่วโมงมากที่สุดที่ 186.38 บาท/ชั่วโมง

1.2) ตัวชี้วัดที่ 8.5.2 อัตราการว่างงาน (Unemployment Rate (%) | Annual)

อัตราการว่างงาน เมื่อพิจารณาข้อมูลอัตราการว่างงาน ปี 2567 ทั้ง 4 ประเทศและ 1 เขตเศรษฐกิจ แสดงให้เห็นว่าทั้ง 4 ประเทศและ 1 เขตเศรษฐกิจ อัตราการว่างงานส่วนใหญ่จะอยู่ระหว่างร้อยละ 1-4 โดยประเทศที่มีอัตราการว่างงานมากที่สุด คือ สหรัฐอเมริกา ร้อยละ 4.02 และเมื่อแยกเป็นรายประเทศ จะพบว่า

- ไทย มีอัตราการว่างงาน อยู่ที่ร้อยละ 1.00 เพิ่มขึ้นเล็กน้อยจากปีก่อนซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 0.98
- ไต้หวัน มีอัตราการว่างงาน อยู่ที่ร้อยละ 3.38 ลดลงจากปีก่อนซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 3.47
- ญี่ปุ่น มีอัตราการว่างงาน อยู่ที่ร้อยละ 2.53 ลดลงจากปีก่อนซึ่งอยู่ที่ ร้อยละ 2.57
- เกาหลีใต้ มีอัตราการว่างงาน อยู่ที่ร้อยละ 2.78 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 2.69
- สหรัฐอเมริกา มีอัตราการว่างงาน อยู่ที่ร้อยละ 4.02 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 3.63

รูปที่ 15 อัตราการว่างงาน (Unemployment Rate (%) | Annual)

ตารางที่ 22 อัตราการว่างงาน (Unemployment Rate)^[1]

ประเทศ/รายปี	2561	2562	2563	2564	2565	2566	2567
ไทย	1.05	0.98	1.69	1.92	1.32	0.98	1.00
ไต้หวัน	3.71	3.73	3.84	3.95	3.66	3.47	3.38
ญี่ปุ่น	2.43	2.34	2.78	2.81	2.59	2.57	2.53
เกาหลีใต้	3.87	3.76	3.98	3.63	2.87	2.69	2.78
สหรัฐอเมริกา	3.90	3.67	8.06	5.35	3.65	3.63	4.02

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ, International Labour Organization (ILO): ILOSTAT database

หมายเหตุ : [1] อัตราการว่างงาน = {ผู้ว่างงาน / ผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน} *100

[2] รวบรวมข้อมูลโดยกองเศรษฐกิจการแรงงาน

2. เป้าหมายที่ 8.6 ลดสัดส่วนเยาวชนที่ไม่มีงานทำที่ไม่มีการศึกษา และที่ไม่ได้รับการฝึกอบรม

ตัวชี้วัดที่ 8.6.1 สัดส่วนของเยาวชน (15-24 ปี) ที่ไม่ได้อยู่ในภาคการศึกษา การจ้างงานหรือการฝึกอบรม (Proportion of youth (aged 15-24 years) not in education, employment or training (%) | Annual)

สัดส่วนของเยาวชน (อายุ 15-24 ปี) ที่ไม่ได้อยู่ในภาคการศึกษา การจ้างงานหรือการฝึกอบรม
สัดส่วนของเยาวชนที่ไม่ได้อยู่ในการศึกษา การจ้างงาน หรือการฝึกอบรม (หรือที่เรียกว่า "อัตรานีท") บอกลถึงจำนวนเยาวชนที่ไม่ได้อยู่ในการศึกษา การจ้างงาน หรือการฝึกอบรมคิดเป็นร้อยละของประชากรเยาวชนทั้งหมด เป็นการวัดผลเยาวชนที่อยู่นอกระบบการศึกษา ไม่ได้อยู่ในการฝึกอบรมและไม่ได้ทำงาน

เมื่อพิจารณาข้อมูลจากประเทศทั้ง 3 ประเทศ พบว่า สัดส่วนของเยาวชนไม่ได้อยู่ในระบบการศึกษา การจ้างงาน หรือการฝึกอบรมของไทยกับสหรัฐอเมริกาใกล้เคียงกัน โดยตั้งแต่ปี 2563-2566 ไทยและสหรัฐอเมริกาดลดลงอย่างต่อเนื่อง และปี 2567 ทั้ง 2 ประเทศกลับเพิ่มขึ้น ปัจจัยส่วนหนึ่งมาจากภาวะเศรษฐกิจโลกที่ชะลอลงกดดันตลาดแรงงาน ทำให้การจ้างงานใหม่สำหรับเยาวชนมีข้อจำกัด ในส่วนของญี่ปุ่นเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 2-3 เท่านั้น เมื่อแยกเป็นรายประเทศ พบว่า

- **ไทย** มีสัดส่วนของเยาวชนที่ไม่ได้อยู่ในการศึกษา การจ้างงาน หรือการฝึกอบรมอยู่ที่ร้อยละ 12.82 เพิ่มขึ้นจากปี 2566 ซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 12.46

- **สหรัฐอเมริกา** มีสัดส่วนของเยาวชนที่ไม่ได้อยู่ในการศึกษา การจ้างงาน หรือการฝึกอบรมอยู่ที่ร้อยละ 11.60 เพิ่มขึ้นจากปี 2566 ซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 11.19

ตารางที่ 23 สัดส่วนของเยาวชน (อายุ 15-24 ปี) เป็นกลุ่มที่ไม่ได้อยู่ในระบบการศึกษา การจ้างงาน หรือการฝึกอบรม^[1]

ประเทศ/รายปี	2561	2562	2563	2564	2565	2566	2567
ไทย	14.78	14.88	15.14	14.75	13.35	12.46	12.82
ญี่ปุ่น	2.97	3.14	3.10	N/A ^[2]	N/A ^[2]	N/A ^[2]	N/A ^[2]
สหรัฐอเมริกา	10.92	10.41	13.89	12.21	11.24	11.19	11.60

ที่มา : International Labour Organization (ILO): ILOSTAT database

หมายเหตุ : [1] ได้ห้วนและเกาหลีใต้ ไม่มีการเผยแพร่ข้อมูล

[2] ญี่ปุ่น ปี 2564-2567 ไม่มีการเผยแพร่ข้อมูล

[3] รวบรวมข้อมูลโดยกองเศรษฐกิจการแรงงาน

3. เป้าหมายย่อยที่ 8.8 ปกป้องสิทธิแรงงานและส่งเสริมสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ปลอดภัย และมั่นคงสำหรับผู้ทำงานทุกคน รวมถึงผู้ทำงานต่างด้าว โดยเฉพาะหญิงต่างด้าว และผู้ทำงานเสี่ยงอันตราย

3.1) ตัวชี้วัดที่ 8.8.1 การบาดเจ็บร้ายแรงจากการทำงานต่อแรงงาน 100,000 คน (Fatal occupational injuries per 100'000 workers)

การบาดเจ็บร้ายแรงจากการทำงานต่อแรงงาน 100,000 คน การบาดเจ็บจากการทำงาน หมายถึง การบาดเจ็บส่วนบุคคล โรคหรือการเสียชีวิตอันเป็นผลจากอุบัติเหตุจากการทำงาน การบาดเจ็บจากการทำงานจึงแตกต่างจากโรคจากการทำงาน ซึ่งอุบัติเหตุจากการทำงานเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดยไม่คาดคิดและไม่ได้วางแผนไว้ รวมถึงการกระทำความรุนแรงที่เกิดขึ้นจากหรือเกี่ยวข้องกับการทำงาน ซึ่งส่งผลให้คนงานหนึ่งคนหรือหลายคนได้รับบาดเจ็บจากโรค หรือเสียชีวิต เมื่อพิจารณาจากข้อมูลในปี 2566 ประเทศ ญี่ปุ่น และเกาหลีใต้ พบว่า เกาหลีใต้มีอัตราการบาดเจ็บร้ายแรงจากการทำงานต่อแรงงาน 100,000 คน สูงที่สุด ซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 3.93 ส่วนในปี 2565 เกาหลีใต้ยังมีสัดส่วนที่มากสหรัฐอเมริกา โดยมีอัตราการบาดเจ็บร้ายแรงจากการทำงานต่อแรงงาน 100,000 คน อยู่ที่ร้อยละ 4.33 เมื่อแยกเป็นรายประเทศ พบว่า

- สหรัฐอเมริกา ปี 2565 มีการบาดเจ็บร้ายแรงจากการทำงานต่อแรงงาน 100,000 คน อยู่ที่ร้อยละ 3.70
 - ญี่ปุ่น ปี 2566 มีการบาดเจ็บร้ายแรงจากการทำงานต่อแรงงาน 100,000 คน อยู่ที่ร้อยละ 1.32
 - เกาหลีใต้ ปี 2566 มีการบาดเจ็บร้ายแรงจากการทำงานต่อแรงงาน 100,000 คน อยู่ที่ร้อยละ 3.93
- ลดลงจาก ปี 2565 ที่ร้อยละ 4.33

- ไทย ในส่วนของประเทศไทย กระทรวงแรงงานไม่ได้เป็นหน่วยงานรับผิดชอบจัดเก็บข้อมูลตัวชี้วัดเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) จึงขอเสนอตัวชี้วัดอัตราการประสบอันตรายและเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน กรณีร้ายแรงต่อลูกจ้าง 1,000 คน (รายปี) แทนตัวชี้วัดการบาดเจ็บร้ายแรงจากการทำงานต่อแรงงาน 100,000 คน โดยในปี 2567 อัตราการประสบอันตรายและเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานกรณีร้ายแรงต่อลูกจ้าง 1,000 คน อยู่ที่ร้อยละ 2.12 ลดลงอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี 2561

ตารางที่ 24 การบาดเจ็บร้ายแรงจากการทำงานต่อแรงงาน 100,000 คน

ประเทศ/รายปี	2561	2562	2563	2564	2565	2566	2567
สหรัฐอเมริกา	5.25	N/A ^[1]	N/A ^[1]	N/A ^[1]	3.70	N/A ^[3]	N/A ^[3]
ญี่ปุ่น	2.00	1.40	1.34	1.54	N/A ^[2]	1.32	N/A ^[3]
เกาหลีใต้	5.09	4.57	4.65	4.27	4.33	3.93	N/A ^[3]

ที่มา : International Labour Organization (ILO): ILOSTAT database

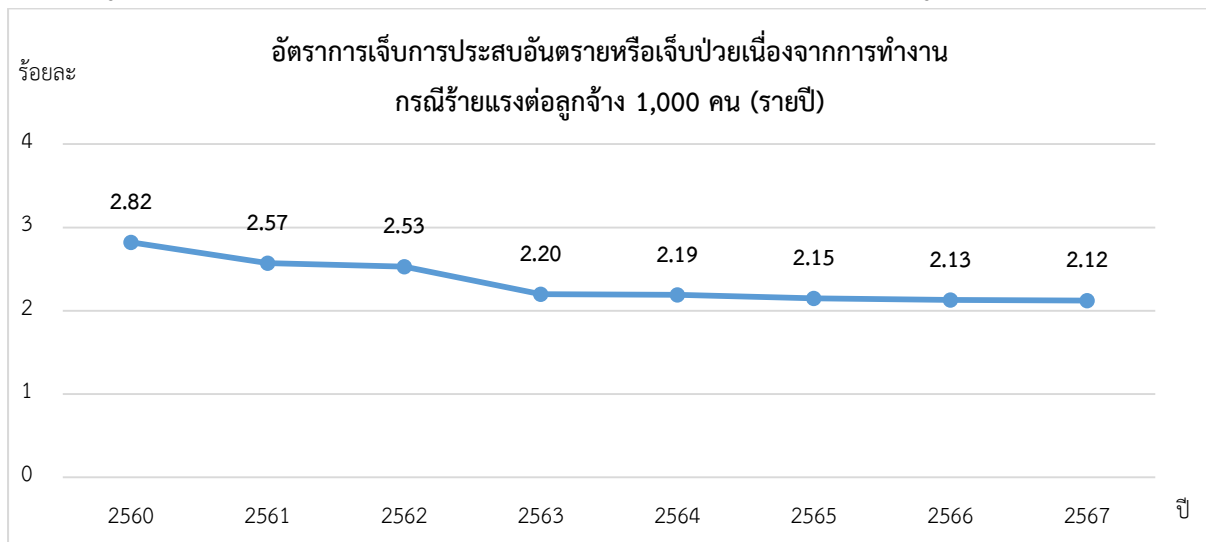
หมายเหตุ : [1] ปี 2562-2564, 2567 สหรัฐอเมริกา ILO ไม่มีการเผยแพร่ข้อมูล

[2] ปี 2565 ญี่ปุ่น ILO ยังไม่มีการเผยแพร่ข้อมูล

[3] ปี 2566 ILO ยังไม่มีการเผยแพร่ข้อมูล

[4] รวบรวมโดยกองเศรษฐกิจการแรงงาน

รูปภาพที่ 16 อัตราการประสบอันตรายและเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน กรณีร้ายแรงต่อลูกจ้าง 1,000 คน

ตารางที่ 25 อัตราการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน

กรณีร้ายแรงต่อลูกจ้าง 1,000 คน (รายปี)

ประเทศ/รายปี	2561	2562	2563	2564	2565	2566	2567
ไทย	2.57	2.53	2.20	2.19	2.15	2.13	2.12

ที่มา : สำนักงานประกันสังคม

หมายเหตุ : 1.อัตราการเจ็บการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานกรณีร้ายแรงต่อลูกจ้าง 1,000 คน = (จำนวนการประสบอันตรายและเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานกรณีร้ายแรง/ จำนวนลูกจ้างที่อยู่ในข่ายกองทุนเงินทดแทน) *1,000

2.รวบรวมข้อมูลโดยกองเศรษฐกิจการแรงงาน

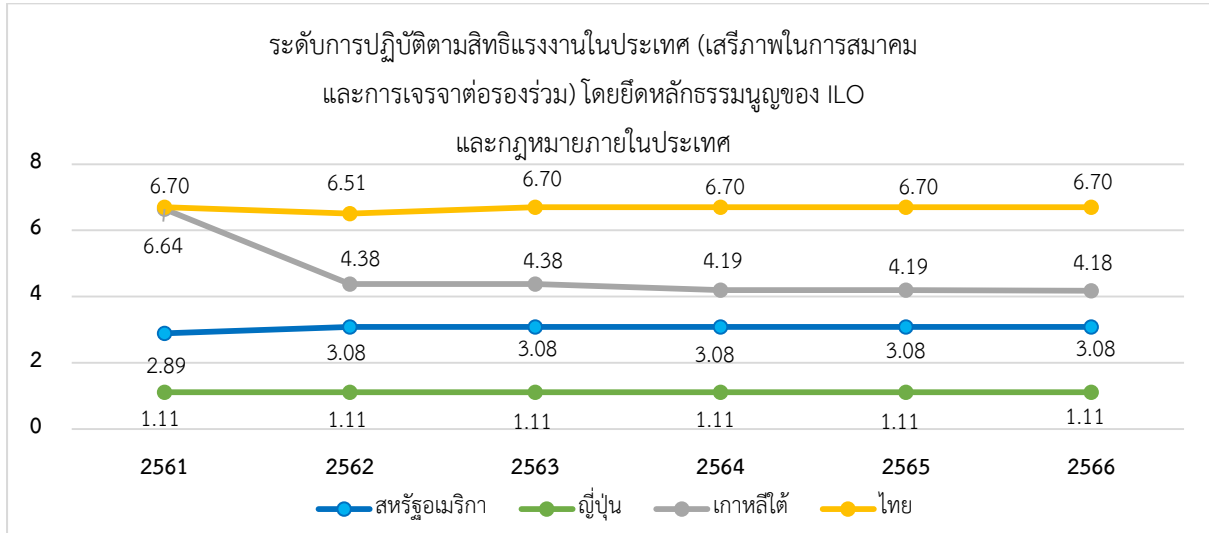
3.2) ตัวชี้วัดที่ 8.8.2 ระดับการปฏิบัติตามสิทธิแรงงานในประเทศ (เสรีภาพในการสมาคม และการเจรจาต่อรองร่วม) โดยยึดหลักกรรมฐานของ ILO และกฎหมายภายในประเทศ (Level of national compliance with labour rights (freedom of association and collective bargaining) based on ILO textual sources and national legislation (total))

ระดับการปฏิบัติตามสิทธิแรงงานในประเทศ (เสรีภาพในการสมาคมและการเจรจาต่อรองร่วม)
โดยยึดหลักกรรมฐานของ ILO และกฎหมายภายในประเทศ เป็นการวัดระดับการปฏิบัติตามกฎหมายของประเทศเกี่ยวกับสิทธิแรงงานขั้นพื้นฐานเรื่องเสรีภาพในการสมาคมและการเจรจาต่อรองร่วมหรือ (Freedom of Association and Collective Bargaining: FACB) มีช่วงตั้งแต่ 0 ถึง 10 โดย 0 คือคะแนนที่ดีที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ (แสดงถึงระดับการปฏิบัติตามสิทธิของ Freedom of Association and Collective Bargaining: FACB ในระดับที่สูงขึ้น) และ 10 แย่ที่สุด (แสดงถึงระดับการปฏิบัติตามสิทธิของ FACB ในระดับที่ต่ำกว่า) ตัวบ่งชี้ SDG 8.8 2 ไม่ได้มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นเครื่องมือในการเปรียบเทียบการปฏิบัติตามระหว่างประเทศสมาชิก ILO เมื่อแยกเป็นรายประเทศในปี 2566 พบว่า

- สหรัฐอเมริกา ระดับการปฏิบัติตามสิทธิแรงงานในประเทศ อยู่ที่ระดับ 3.08 คงที่เป็นปีที่ 5 ติดต่อกัน
- ญี่ปุ่น ระดับการปฏิบัติตามสิทธิแรงงานในประเทศ อยู่ที่ระดับ 1.11 คงที่เป็นปีที่ 6 ติดต่อกัน
- เกาหลีใต้ ระดับการปฏิบัติตามสิทธิแรงงานในประเทศ อยู่ที่ระดับ 4.18 ลดลงจากปี 2565 ที่ระดับ 4.19
- ไทย ระดับการปฏิบัติตามสิทธิแรงงานในประเทศ อยู่ที่ระดับ 6.70 คงที่เป็นปีที่ 4 ติดต่อกัน

รูปที่ 17 ระดับการปฏิบัติตามสิทธิแรงงานในประเทศ (เสรีภาพในการสมาคม และการเจรจาต่อรองร่วม)

โดยยึดหลักกรรมฐานของ ILO และกฎหมายภายในประเทศ

ตารางที่ 26 ระดับการปฏิบัติตามสิทธิแรงงานในประเทศ (เสรีภาพในการสมาคม และการเจรจาต่อรองร่วม)

โดยยึดหลักกรรมฐานของ ILO และกฎหมายภายในประเทศ^[1]

ประเทศ/รายปี	2561	2562	2563	2564	2565	2566	2567
สหรัฐอเมริกา	2.89	3.08	3.08	3.08	3.08	3.08	N/A ^[2]
ญี่ปุ่น	1.11	1.11	1.11	1.11	1.11	1.11	N/A ^[2]
เกาหลีใต้	6.64	4.38	4.38	4.19	4.19	4.18	N/A ^[2]
ไทย	6.70	6.51	6.70	6.70	6.70	6.70	N/A ^[2]

ที่มา : International Labour Organization (ILO): ILOSTAT database

หมายเหตุ : [1] ได้หวั่นไม่มีข้อมูล เพราะไม่ได้เป็นสมาชิก ILO

[2] ปี 2566 ILO ยังไม่มีการเผยแพร่ข้อมูล

[3] รวบรวมโดยกองเศรษฐกิจการแรงงาน

ภาคผนวก

ตารางรวมสูตรดัชนีชี้วัดเศรษฐกิจแรงงานระหว่างประเทศ พ.ศ. 2567

ดัชนีชี้วัด	สูตรการคำนวณ	หน้า
กลุ่มที่ 1 ดัชนีชี้วัดตลาดแรงงานที่สำคัญ		
1. อัตราที่มีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน (Labor Force Participation Rate)	1.1 อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน = $\frac{\text{กำลังแรงงานรวม} \times 100}{\text{ประชากรที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป}}$	6
	1.2 อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน จำแนกเพศ = $\frac{\text{กำลังแรงงานรวม จำแนกเพศ} \times 100}{\text{ประชากรที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป จำแนกเพศ}}$	7
2. อัตราผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน (Persons outside the labor force)	2.1 อัตราผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน = $\frac{\text{ประชากรที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไปที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน} \times 100}{\text{ประชากรที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป}}$	9
	2.2 อัตราผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน จำแนกเพศ = $\frac{\text{ประชากรที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไปที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน จำแนกเพศ} \times 100}{\text{ประชากรที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป จำแนกเพศ}}$	9
3. อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงาน	3.1 อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงาน = $\frac{\text{จำนวนผู้มีงานทำ} \times 100}{\text{ประชากรที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป}}$	11
	3.2 อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงาน จำแนกเพศ = $\frac{\text{จำนวนผู้มีงานทำ จำแนกเพศ} \times 100}{\text{ประชากรที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป จำแนกเพศ}}$	12
4. อัตราการจ้างงาน	4.1 อัตราการจ้างงาน = $\frac{\text{จำนวนผู้มีงานทำ} \times 100}{\text{ผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน}}$	14

5. อัตราการว่างงาน (Unemployment)	4.2 อัตราการจ้างงาน จำแนกเพศ = $\frac{\text{จำนวนผู้มีงานทำ จำแนกเพศ} \times 100}{\text{ผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน จำแนกเพศ}}$	14
	5.1 อัตราการว่างงาน = $\frac{\text{ผู้ว่างงาน} \times 100}{\text{กำลังแรงงานรวม}}$	16
6. อัตราส่วนผู้มีงานทำ จำแนกตามอุตสาหกรรม	5.2 อัตราการว่างงานจำแนกเพศ = $\frac{\text{ผู้ว่างงาน จำแนกเพศ} \times 100}{\text{กำลังแรงงานรวม จำแนกเพศ}}$	16
	6.1 อัตราการจ้างงานในภาคเกษตร = $\frac{\text{จำนวนผู้มีงานทำในภาคเกษตร} \times 100}{\text{จำนวนผู้มีงานทำ}}$	18
	6.2 อัตราการจ้างงานในภาคอุตสาหกรรม = $\frac{\text{จำนวนผู้มีงานทำในภาคอุตสาหกรรม} \times 100}{\text{จำนวนผู้มีงานทำ}}$	18
	6.3 อัตราการจ้างงานในภาคบริการ = $\frac{\text{จำนวนผู้มีงานทำในภาคบริการ} \times 100}{\text{จำนวนผู้มีงานทำ}}$	18
กลุ่มที่ 2 รายได้ที่เพียงพอและการทำงานที่มีประสิทธิภาพ		
1. อัตราลูกจ้างที่มีรายได้น้อย	อัตราลูกจ้างที่มีรายได้น้อย = $\frac{\text{จำนวนลูกจ้างที่มีรายได้น้อยกว่า } \frac{2}{3} \text{ ของค่ามัธยฐานของรายได้} \times 100}{\text{จำนวนลูกจ้างทั้งหมด}}$	20
2. ค่าจ้างที่แท้จริงเฉลี่ย	ค่าจ้างที่แท้จริงเฉลี่ย ขั้นตอนที่ 1 รายได้เฉลี่ยที่เป็นตัวเงิน = $\frac{\text{รายได้รวมต่อเดือน} \times 100}{\text{จำนวนผู้มีงานทำทั้งหมด}}$ ขั้นตอนที่ 2 ค่าจ้างที่แท้จริงเฉลี่ย = $\frac{\text{รายได้เฉลี่ยที่เป็นตัวเงิน} \times 100}{CPI}$	21
3. สัดส่วนค่าจ้างขั้นต่ำต่อค่าจ้างมัธยฐาน	สัดส่วนค่าจ้างขั้นต่ำต่อค่าจ้างมัธยฐาน = $\frac{\text{ค่าจ้างขั้นต่ำต่อเดือน} \times 100}{\text{ค่ามัธยฐานของรายได้เฉลี่ยต่อเดือน}}$	23

กลุ่มที่ 3 เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs)		
8.5.2 อัตราการว่างงาน (Unemployment)	อัตราการว่างงาน = $\frac{\text{ผู้ว่างงาน} \times 100}{\text{กำลังแรงงานรวม}}$	33
8.6.1 สัดส่วนของเยาวชน ที่ไม่ได้อยู่ในภาค การศึกษา	อัตราเยาวชนที่ไม่ได้อยู่ในภาคการศึกษา = $\frac{\text{เยาวชน} - (\text{เยาวชนในการจ้างงาน} + \text{เยาวชนที่ไม่ได้อยู่ในการจ้างงานที่ไม่ได้อยู่ในภาคการศึกษา การจ้างงานหรือการฝึกอบรม}) \times 100}{\text{เยาวชน}}$	36
8.8.1. การบาดเจ็บ ร้ายแรงจากการทำงานต่อ แรงงาน 100,000 คน	1) การบาดเจ็บร้ายแรงจากการทำงานต่อแรงงาน = $\frac{\text{จำนวนการบาดเจ็บร้ายแรงใหม่จากการทำงานถึงขั้นเสียชีวิตใน 1 ปี} \times 100,000}{\text{แรงงานที่เกิดการบาดเจ็บจากการทำงานทั้งหมด}}$	37
	2) อัตราการเจ็บการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน กรณีร้ายแรงต่อลูกจ้าง 1,000 คน = $\frac{\text{จำนวนการประสบอันตรายและเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานกรณีร้ายแรง} \times 1,000}{\text{จำนวนลูกจ้างที่อยู่ในข่ายกองทุนเงินทดแทน}}$	38

ตารางข้อมูลประกอบดัชนีชี้วัดเศรษฐกิจแรงงานระหว่างประเทศ พ.ศ. 2567

	ปี 2561	ปี 2562	ปี 2563	ปี 2564	ปี 2565	ปี 2566	ปี 2567
ประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป							
ได้วัน	20,129,000	20,189,000	20,231,000	20,193,000	20,028,000	20,168,000	20,244,000
- ชาย	9,819,000	9,823,000	9,872,000	9,854,000	9,762,000	9,796,000	9,814,000
- หญิง	10,309,000	10,366,000	10,339,000	10,339,000	10,266,000	10,372,000	10,430,000
ญี่ปุ่น	111,010,000	110,920,000	110,790,000	110,430,000	110,310,000	110,170,000	109,950,000
- ชาย	53,620,000	53,590,000	53,540,000	53,320,000	53,280,000	53,210,000	53,130,000
- หญิง	57,390,000	57,330,000	57,260,000	57,110,000	57,030,000	56,960,000	56,820,000
เกาหลีใต้	44,182,000	44,504,000	44,785,000	45,080,000	45,261,000	45,407,000	45,570,000
- ชาย	21,699,000	21,886,000	22,035,000	22,199,000	22,273,000	22,362,000	22,459,000
- หญิง	22,484,000	22,618,000	22,750,000	22,882,000	22,988,000	23,045,000	23,111,000
สหรัฐอเมริกา	257,791,000	259,175,000	260,329,000	261,445,000	263,974,000	266,949,000	268,571,000
- ชาย	124,678,000	125,354,000	125,922,000	126,487,000	128,618,000	130,476,000	130,938,000
- หญิง	133,113,000	133,822,000	134,407,000	134,958,000	135,356,000	136,467,000	137,631,000
ไทย	56,279,013	56,575,258	56,846,595	57,093,095	58,623,726	58,920,719	59,200,462
- ชาย	27,170,860	27,301,105	27,419,583	27,525,402	27,955,947	28,081,930	28,199,960
- หญิง	29,108,150	29,274,153	29,427,015	29,566,406	30,667,780	30,838,790	31,000,502
ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน							
ได้วัน	11,874,000	11,946,000	11,764,000	11,919,000	11,853,000	11,943,000	12,001,000
- ชาย	6,602,000	6,631,000	6,638,000	6,595,000	6,554,000	6,568,000	6,583,000
- หญิง	5,272,000	5,315,000	5,326,000	5,324,000	5,298,000	5,375,000	5,419,000
ญี่ปุ่น	68,300,000	68,860,000	68,670,000	68,600,000	69,030,000	69,250,000	69,570,000
- ชาย	38,170,000	38,290,000	38,230,000	38,030,000	38,060,000	38,010,000	37,990,000
- หญิง	30,140,000	30,580,000	30,440,000	30,570,000	30,970,000	31,240,000	31,580,000
เกาหลีใต้	27,902,000	28,183,000	28,024,000	28,297,000	28,917,000	29,203,000	29,393,000

ตารางข้อมูลประกอบดัชนีชี้วัดเศรษฐกิจแรงงานระหว่างประเทศ พ.ศ. 2567 (ต่อ)

	ปี 2561	ปี 2562	ปี 2563	ปี 2564	ปี 2565	ปี 2566	ปี 2567
- ชาย	16,005,000	16,088,000	16,008,000	16,118,000	16,374,000	16,386,000	16,373,000
- หญิง	11,897,000	12,096,000	12,017,000	12,179,000	12,543,000	12,817,000	13,020,000
สหรัฐอเมริกา	162,074,000	163,530,000	160,755,000	161,204,000	164,290,000	167,123,000	168,110,000
- ชาย	86,096,000	86,682,000	85,213,000	85,505,000	87,424,000	88,918,000	88,977,000
- หญิง	75,978,000	76,848,000	75,542,000	75,699,000	76,866,000	78,205,000	79,132,000
ไทย	38,433,588	38,178,043	38,364,175	38,700,079	39,903,312	40,447,219	40,356,575
- ชาย	20,948,618	20,795,020	20,943,423	20,927,644	21,376,765	21,653,975	21,719,354
- หญิง	17,484,970	17,383,020	17,600,998	17,669,135	18,452,807	18,793,244	18,637,221
ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน							
ไต้หวัน	8,254,000	8,243,000	8,267,000	8,274,000	8,175,000	8,225,000	8,242,000
- ชาย	3,217,000	3,192,000	3,234,000	3,259,000	3,208,000	3,228,000	3,231,000
- หญิง	5,037,000	5,051,000	5,034,000	5,015,000	4,968,000	4,997,000	5,011,000
ญี่ปุ่น	42,630,000	41,970,000	42,040,000	41,750,000	41,280,000	40,840,000	40,310,000
- ชาย	15,420,000	15,260,000	15,270,000	15,260,000	15,180,000	15,160,000	15,100,000
- หญิง	27,210,000	26,710,000	26,770,000	26,500,000	26,100,000	25,680,000	25,210,000
เกาหลีใต้	16,280,000	16,320,000	16,761,000	16,783,000	16,344,000	16,204,000	16,177,000
- ชาย	5,694,000	5,799,000	6,028,000	6,081,000	5,899,000	5,976,000	6,086,000
- หญิง	10,587,000	10,522,000	10,733,000	10,703,000	10,445,000	10,228,000	10,091,000
สหรัฐอเมริกา	95,717,000	95,645,000	99,574,000	100,241,000	99,684,000	99,820,000	100,461,000
- ชาย	38,582,000	38,672,000	40,709,000	40,982,000	41,194,000	41,558,000	41,961,000
- หญิง	57,135,000	56,974,000	58,865,000	59,259,000	58,490,000	58,262,000	58,499,000
ไทย	17,845,420	18,397,215	17,552,175	18,401,581	18,719,021	18,473,500	18,473,500
- ชาย	6,222,243	6,506,085	6,476,160	6,597,758	6,579,182	6,279,154	6,427,954
- หญิง	11,623,180	11,891,133	11,826,018	11,897,271	12,214,972	12,214,972	12,045,546

ตารางข้อมูลประกอบดัชนีชี้วัดเศรษฐกิจแรงงานระหว่างประเทศ พ.ศ. 2567 (ต่อ)

	ปี 2561	ปี 2562	ปี 2563	ปี 2564	ปี 2565	ปี 2566	ปี 2567
ผู้มีงานทำ							
ได้หวั่น	11,434,000	11,500,000	11,504,000	11,447,000	11,418,000	11,528,000	11,595,000
- ชาย	6,346,000	6,376,000	6,378,000	6,332,000	6,313,000	6,339,000	6,358,000
- หญิง	5,089,000	5,124,000	5,126,000	5,115,000	5,105,000	5,188,000	5,234,000
ญี่ปุ่น	66,640,000	67,250,000	66,770,000	66,670,000	67,230,000	67,470,000	67,810,000
- ชาย	37,170,000	37,330,000	37,090,000	36,870,000	36,990,000	36,960,000	36,990,000
- หญิง	29,460,000	29,920,000	29,680,000	29,800,000	30,240,000	30,510,000	30,820,000
เกาหลีใต้	26,823,000	27,123,000	26,908,000	27,271,000	28,088,000	28,416,000	28,576,000
- ชาย	15,372,000	15,463,000	15,382,000	15,547,000	15,928,000	15,952,000	15,924,000
- หญิง	11,450,000	11,660,000	11,526,000	11,723,000	12,160,000	12,464,000	12,652,000
สหรัฐอเมริกา	155,759,000	157,536,000	147,794,000	152,579,000	158,296,000	161,057,000	161,349,000
- ชาย	82,700,000	83,456,000	78,571,000	80,828,000	84,206,000	85,545,000	85,315,000
- หญิง	73,059,000	74,074,000	69,235,000	71,750,000	74,090,000	75,513,000	76,033,000
ไทย	37,864,552	37,613,437	37,652,200	37,811,566	39,221,052	39,912,031	39,806,358
- ชาย	20,629,660	20,466,360	20,452,400	20,459,367	21,058,124	21,370,676	21,419,240
- หญิง	17,234,892	17,147,082	17,227,800	17,459,367	18,162,927	18,541,354	18,387,117
ผู้ว่างงาน							
ได้หวั่น	440,000	446,000	460,000	471,000	434,000	415,000	406,000
- ชาย	239,000	244,000	260,000	263,000	241,000	229,000	222,000
- หญิง	201,000	202,000	200,000	208,000	193,000	187,000	184,000
ญี่ปุ่น	1,660,000	1,610,000	1,910,000	1,930,000	1,790,000	1,780,000	1,760,000
- ชาย	990,000	960,000	1,150,000	1,160,000	1,070,730	1,050,000	1,010,000
- หญิง	670,000	660,000	760,000	770,000	730,000	730,000	760,000

ตารางข้อมูลประกอบดัชนีชี้วัดเศรษฐกิจแรงงานระหว่างประเทศ พ.ศ. 2567 (ต่อ)

	ปี 2561	ปี 2562	ปี 2563	ปี 2564	ปี 2565	ปี 2566	ปี 2567
เกาหลีใต้	1,080,000	1,061,000	1,117,000	1,026,000	829,000	787,000	818,000
- ชาย	633,000	625,000	625,000	570,000	446,000	434,000	449,000
- หญิง	446,000	435,000	489,000	452,000	382,000	352,000	368,000
สหรัฐอเมริกา	6,315,000	6,000,000	12,949,000	8,626,000	5,993,000	6,065,000	6,761,000
- ชาย	3,396,000	3,226,000	6,642,000	4,677,000	3,217,000	3,373,000	3,661,000
- หญิง	2,918,000	2,774,000	6,307,000	3,949,000	2,776,000	2,692,000	3,098,000
ไทย	404,285	373,400	651,100	741,247	527,025	395,170	402,212
- ชาย	226,565	212,385	360,818	405,986	267,059	200,202	211,845
- หญิง	177,715	161,012	290,282	342,281	259,966	194,968	190,367
จำนวนผู้มีงานทำในภาคเกษตร							
ไต้หวัน	561,000	559,000	548,000	542,000	530,000	509,000	494,000
ญี่ปุ่น	2,100,000	2,080,000	2,000,000	1,950,000	1,920,000	1,870,000	1,800,000
เกาหลีใต้	1,340,000	1,399,000	1,452,000	1,464,000	1,530,000	1,513,000	1,486,000
สหรัฐอเมริกา	727,000	727,000	620,000	630,000	623,000	638,000	626,000
ไทย	12,168,000	11,821,000	11,810,000	12,025,000	11,924,000	12,050,000	11,520,000
จำนวนผู้มีงานทำในภาคภาคอุตสาหกรรม							
ไต้หวัน	4,083,000	4,092,000	4,076,000	4,059,000	4,042,000	4,044,000	4,051,000
ญี่ปุ่น	15,640,000	15,620,000	15,370,000	15,190,000	15,230,000	15,380,000	15,220,000
เกาหลีใต้	6,760,000	4,647,000	6,631,000	6,710,000	6,873,000	6,819,000	6,762,000
สหรัฐอเมริกา	19,974,000	20,311,000	19,456,000	19,828,000	20,478,000	20,880,000	21,029,000
ไทย	8,835,000	8,592,000	8,504,000	8,396,000	8,729,000	8,742,000	8,844,000
จำนวนผู้มีงานทำในภาคบริการ							
ไต้หวัน	6,790,000	6,849,000	6,879,000	6,847,000	6,846,000	6,974,000	7,051,000
ญี่ปุ่น	45,130,000	45,700,000	45,490,000	45,520,000	46,070,000	46,290,000	46,850,000

ตารางข้อมูลประกอบดัชนีชี้วัดเศรษฐกิจแรงงานระหว่างประเทศ พ.ศ. 2567 (ต่อ)

	ปี 2561	ปี 2562	ปี 2563	ปี 2564	ปี 2565	ปี 2566	ปี 2567
เกาหลีใต้	18,721,000	21,082,000	18,829,000	19,103,000	19,694,000	20,085,000	20,330,000
สหรัฐอเมริกา	150,642,000	152,473,000	144,085,000	147,410,000	153,311,000	157,155,000	159,681,000
ไทย	17,081,000	17,201,000	17,365,000	17,330,000	18,625,000	19,120,000	19,442,000
รายได้รวมต่อเดือน							
ไต้หวัน (Dollar Taiwan)							
ญี่ปุ่น (Yen)	391,436	397,047	395,332	401,035	407,311	408,806	416,946
เกาหลีใต้ (Won)	3,331,413	3,464,725	3,582,297	3,680,509	3,715,210	3,815,041	3,959,992
สหรัฐอเมริกา (Dollar)	5,286	5,459	5,853	6,202	6,417	6,676	6,911
ไทย (บาท)	26,946	26,018	26,018	27,352	27,352	29,030	29,030
Consumer price index							
ไต้หวัน (2016 = 100)	97.76	98.30	98.07	100.00	102.95	105.52	107.81
ญี่ปุ่น (2010 = 100)	104.99	105.48	105.46	105.21	107.84	111.36	114.40
เกาหลีใต้ (2010 = 100)	114.72	115.16	115.78	118.67	124.71	129.19	132.20
สหรัฐอเมริกา (2010 = 100)	115.16	117.24	118.69	124.27	134.21	139.74	143.90
ไทย (2010 = 100)	112.47	113.27	112.31	113.69	120.60	122.08	123.00

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงแรงงาน. อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ. สืบค้นเมื่อ 4 กันยายน 2568, จาก <https://www.mol.go.th>
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. ภาพการทำงานของประชากร พ.ศ. 2568. สืบค้นเมื่อ 30 กรกฎาคม 2568, จาก https://www.nso.go.th/nsoweb/nso/survey_detail/9u
- สำนักงานประกันสังคม. อัตราการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานกรณีร้ายแรงต่อลูกจ้าง 1,000 คน (รายปี). สืบค้นเมื่อ 29 สิงหาคม 2568
- ศูนย์วิจัยและสนับสนุนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน. 2022. ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับ SDGs. สืบค้นเมื่อ 30 กรกฎาคม 2568, จาก <https://www.sdgmovement.com/intro-to-sdgs/>
- Incidence of low and high pay (Japan, Republic of Korea and U.S.) สืบค้นเมื่อ 4 กันยายน 2568, จาก [https://dataexplorer.oecd.org/vis?tm=Low%20pay&pg=0&snb=7&ww=ov&df\[ds\]=dsDisseminateFinalDMZ&df\[id\]=DSD_EARNINGS%40PAY_INCIDENCE&df\[ag\]=OECD.ELS.SAE&df\[vs\]=1.0&dq=USA....._T&pd=2023%2C&to\[TIME_PERIOD\]=false](https://dataexplorer.oecd.org/vis?tm=Low%20pay&pg=0&snb=7&ww=ov&df[ds]=dsDisseminateFinalDMZ&df[id]=DSD_EARNINGS%40PAY_INCIDENCE&df[ag]=OECD.ELS.SAE&df[vs]=1.0&dq=USA....._T&pd=2023%2C&to[TIME_PERIOD]=false)
- International Labor Organization. Decent Work indicators. สืบค้นเมื่อ 30 กรกฎาคม 2568, จาก https://www.ilo.org/sites/default/files/wcmsp5/groups/public/@dgreports/@integration/documents/publication/wcms_229374.pdf
- International Labor Organization. Decent Work and the Sustainable Development Goals. สืบค้นเมื่อ 30 กรกฎาคม 2568, จาก https://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/---dgreports/---stat/documents/publication/wcms_647109.pdf
- International Labor Organization. Indicator catalogue. สืบค้นเมื่อ 29 สิงหาคม 2568, จาก <https://ilostat.ilo.org/data/>
- National Statistics Taiwan. Labor Force. สืบค้นเมื่อ 30 กรกฎาคม 2568, จาก <https://eng.stat.gov.tw/cl.aspx?n=2365>.
- National Statistics Taiwan. Employed Persons by Sector. สืบค้นเมื่อ 30 กรกฎาคม 2568, จาก <https://eng.stat.gov.tw/News.aspx?n=2317&sms=10854>
- National Statistics of Japan. Labour Force Survey. สืบค้นเมื่อ 1 สิงหาคม 2568, จาก <https://www.stat.go.jp/english/data/roudou/index.html>
- National Statistics of Japan. Employed person by age groups and industry. สืบค้นเมื่อ 1 สิงหาคม 2568, จาก <https://www.e-stat.go.jp/en/dbview?sid=0003005880>
- Organization for Economic Cooperation and Development. Average annual wages. สืบค้นเมื่อ 2 กรกฎาคม 2568, จาก https://stats.oecd.org/index.aspx?DataSetCode=AV_AN_WAGE

- **Organization for Economic Cooperation and Development.** Minimum relative to average wages of full-time workers. สืบค้นเมื่อ 4 กันยายน 2568, จาก [https://dataexplorer.oecd.org/vis?df\[ds\]=DisseminateFinalDMZ&df\[id\]=DSD_EARNINGS%40MIN2AVE&df\[ag\]=OECD.ELS.SAE&dq=.....&pd=2015%2C2023&to\[TIME_PERIOD\]=false&ly\[cl\]=TIME_PERIOD&ly\[rw\]=REF_AREA%2CAGGREGATION_OPERATION&vw=tb](https://dataexplorer.oecd.org/vis?df[ds]=DisseminateFinalDMZ&df[id]=DSD_EARNINGS%40MIN2AVE&df[ag]=OECD.ELS.SAE&dq=.....&pd=2015%2C2023&to[TIME_PERIOD]=false&ly[cl]=TIME_PERIOD&ly[rw]=REF_AREA%2CAGGREGATION_OPERATION&vw=tb)
- **Statistics Korea.** Economically Active Population Survey. สืบค้นเมื่อ 20 สิงหาคม 2568, จาก <https://kostat.go.kr/menu.es?mid=a20204010000>
- **Statistics Korea.** Employed persons by industry (Seasonally adjusted). สืบค้นเมื่อ 20 สิงหาคม 2568, จาก https://kosis.kr/eng/statisticsList/statisticsListIndex.do?menuId=M_01_01&vwcd=MT_ETITLE&parmTabId=M_01_01&statId=1962002&themald=#D_2.2
- **U.S. BUREAU OF LABOR STATISTICS.** Labor Force Statistics from the Current Population Survey. สืบค้นเมื่อ 22 สิงหาคม 2568, จาก <https://www.bls.gov/bls/newsrels.htm#OEUS>
- **U.S. BUREAU OF LABOR STATISTICS.** Employment by industry. สืบค้นเมื่อ 22 สิงหาคม 2568, จาก <https://www.bls.gov/charts/employment-situation/employment-levels-by-industry.htm>

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา

ปลัดกระทรวงแรงงาน

ที่ปรึกษาวิชาการแรงงาน

คณะผู้จัดทำ

กองเศรษฐกิจการแรงงาน สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน

นายวิจิตร สุวรรณมาก ผู้อำนวยการกองเศรษฐกิจการแรงงาน

นางวណพร เนียมสกุล ผู้อำนวยการกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงาน
ระหว่างประเทศ

นางสาวศราทิพย์ เกิดผล นักวิชาการแรงงานชำนาญการ
กลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ

นางสาวพิมพ์นิภา ทวีธนวริยา นักวิชาการแรงงานชำนาญการ
กลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ

นายธีรายุ สุภากร นักวิชาการแรงงานปฏิบัติการ
กลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ

นายอานุกาพ งามสันเทียะ นักวิชาการแรงงาน
กลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ

นางสาวปิยนุช บทมมัตย์ เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน
กลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ